

Vi skal turde dele vores idéer

'Vi er Socialpædagerne' sætter medlemmernes drømme og visioner i spil

16
18

Flere tager kurser i medicin håndtering

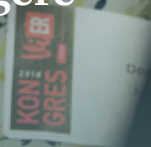
SIDE 04

Forsker: Penge til udsatte kan bruges klogere

SIDE 16

Håndsrækning til børn af psykisk syge

SIDE 28

16/2018 · UGE 49

75. ÅRGANG

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Søren Lauridsen (chefredaktør)
Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk
Malene Dreyer, mad@sl.dk
Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk**Layout**Andreas Rolsted Christensen
Grafisk Afdeling ApS

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

Adresse

Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
nyhedsrum@sl.dk
socialpaedagogen.sl.dk

Læserbreve og kronikker

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk

Annoncer

Sendes til annoncer@sl.dk
Se priser, formater, deadlines osv. på socialpaedagogen.sl.dk

Kommende deadlines

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 17/2018, der udkommer i uge 52, er tirsdag den 11. december kl. 12. For tekstsideannoncer er deadline til 17/2018 mandag den 10. december.

Redaktionen af 16/2018 er afsluttet den 23.11.2018

Abonnement

Abonnementspris 2018:
840,00 kr. inkl. moms (17 numre)
Løssalg: 50,00 kr. + porto

Oplag

45.0000 i perioden
1.7.17-30.6.18

Produktion
KLS Pureprint A/S

Forsidefoto
Nils Lund

Medlem af:

 DANSE MEDIER

DANSE MEDIER
OPLAGSKONTROL

No. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

KOMMENTAR

Ingen kan leve med så himmelråbende urimelig en lovning på dette område. Hverken socialpædagoger eller borgerne.

Vold på arbejde skal give erstatning

Af Marie Sonne,
Forbunds næstformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLLOY

Jeg håber i år på en forsinket julegave. Ja, det lyder måske lidt tosset, men de største ønsker kan måske ikke altid lige times med en særlig dag i december. Dette kan i hvert fald ikke. For skal mit ønske gå i opfyldelse, skal en masse politikere hjælpe til. Jeg drømmer nemlig om, at vi - langt om længe - kan få et erstatningssystem, hvor alle ansatte socialpædagoger og andre faggrupper kan få erstatning, hvis vi udsættes for vold på arbejdet. For det gør vi desværre.

Og der er desværre en urimelig skævhed. Hvis man udsættes for vold på gaden, er man næsten sikret erstatning. Men sådan er det ikke, hvis man udsættes for vold på jobbet, hvor man arbejder for og med nogle af de mest udsatte mennesker i Danmark. Så skal man oftest igennem et længere forløb for at få tilkendt erstatning for svie, smerte og tabt arbejdsfortjeneste.

Der er to muligheder: Man kan enten forsøge at få borgerens ansvarsforsikring til at dække. Og hvis ikke skadevolder selv vil anmelde skaden, bliver vi som forbund nødt til at stævne og anlægge et civil søgsmål mod borgeren. Eller man kan forsøge at få tilkendt erstatning i Erstatningsnævnet. Her kan det være en forudsætning for at få erstatning, at der er lavet anmeldelse til politiet. Og det er bestemt ikke et scenarie, Socialpædagogerne drømmer om. Tværtimod. Det er helt grundlæggende forkert, at vi skal politianmelde eller lave civile søgsmål mod borgere. Men det er ofte den eneste chance, vi har, for at få fuld erstatning.

Denne åbenlyse urimelighed har vi kæmpet for at få ændret i mange år. Vi har været medarrangører af en politisk høring i 2013, hvor vi satte fokus på problemstillingen - sammen med andre organisationer og en advokat. Siden har vi gentagne gange rejst problemstillingen og kommet med mulige løsninger overfor politikerne. Og nu har Enhedslisten sammen med Dansk Folkeparti og SF rejst et beslutningsforslag om, at regeringen skal pålægges at komme med en løsning.

Ja! Det skal de. Det bør de. For ingen kan leve med så himmelråbende urimelig en lovning på dette område. Hverken socialpædagoger eller borgerne. Så - politikere - bak op om forslaget og vær med at sparken bolden i mål, når det nye politiske forslag skal behandles af folketingspolitikere i det nye år.

INDHOLD

12

04 SUNDHED

Flere pædagoger tager kurser i medicin-håndtering. Og det er nødvendigt, lyder det fra tre ledere. Socialpædagogerne opfordrer til, at sundhed og medicin integreres mere systematisk i faget

06 KONGRES 2018

Socialpædagogerne skal i højere grad være en vidensbank, hvor medlemmerne gør hinanden lidt klogere. Sådan lød ét bud fra en deltager på kongressens temadag, hvor projektet 'Vi er Socialpædagogerne' blev søsat. Læs også om ITC Roskilde, der på kongresen blev tildelt Socialpædagogernes pris

16 SOCIALPOLITIK

Vi kan bruge milliarder af kroner klogere og hjælpe flere udsatte borgere i tide, hvis vi får socialpædagoger og andre frontmedarbejdere til at arbejde tættere sammen, siger forsker Lars Benjaminsen

18 VENDEPUNKT

'Jesper blev min engel'. Så kort kan det siges, når Maria som tidligere anbragt fortæller, hvordan socialpædagogen Jesper Gudomlund for 26 år siden blev et vendepunkt i hendes ellers skrøbelige liv

28

23 DEBAT

Artiklen 'Råt sprog - og god tone' satte gang i debatten på Facebook. Vi har plukket lidt i de mange kommentarer

24 SEKSUALITET

Socialpædagoger på tværs af arbejdspladser udvikler værktøjer, der skal gøre det lettere at håndtere borgernes seksualitet. Læs om en alternativ delebog - og en ny hjemmeside

27 SATSPULJE

Fokus på psykiatri, beskæftigelse og udsatte børn

28 PSYKIATRI

Det kan være svært at være barn, når mor eller far lider af en alvorlig psykisk sygdom. Socialpædagog Kate Hilario Jønsson arbejder med at støtte sårbare børn i familier med psykisk sygdom

32 KRIMINALITET

Flere udviklingshæmmede får en anbringelsesdom

32 A-KASSE

Lille a-kasse, stor tilfredshed

33 FAMILIEPLEJE

Plejefamilier skal klædes bedre på

34 SYNSPUNKT

Vejen til det ordinære arbejdsmarked

SUNDHED

Flere socialpædagoger tager kurser i medicin håndtering

Stadigt flere kommuner sender pædagogisk personale på medicin håndteringskurser, lyder det fra Danmarks Apotekerforening. Socialpædagogerne hilser udviklingen velkommen, men understreger at sundhed og medicin bør integreres mere systematisk i faget

Af Jakob Ravn Fjordbo, jrff@sl.dk
Foto: Colourbox

Hvor alvorligt skal man tage det, hvis en borger med epilepsi misser morgens medicin, inden han tager på værksted? Hvordan holder man øje med medicinske bivirkninger hos et barn, der ikke har noget sprog, eller som har svært ved at sanse sin krop?

Spørgsmålene kan være mange og forskelligartede for socialpædagoger på landets botilbud, hvor medicin ofte er en vigtig del af borgernes hverdag. Derfor oplever apoteker landet over, at flere kommuner efterspørger uddannelsesforløb til blandt andet socialpædagogisk personale, lyder fra formand for Danmarks Apotekerforening Anne Kahns:

– Når jeg taler med mine kollegaer, hører jeg ofte om nye samarbejdsaftaler med kommuner om uddannelse i medicin håndtering af fx pædagogisk personale for på den måde at minimere medicin- og mediciningsfejl. Jeg har en klar fornemmelse af, at antallet af den slags samarbejder vokser, siger hun.

Et af de steder, hvor personalet har haft stor glæde af at få udvidet deres medicinske viden, er bo- og dagtilbuddet Klintebo på Bornholm. Her blev 16 medicinansvarlige socialpædagoger i 2015 sendt på medicin håndteringskurset 'Tjek på medicinen', som KL, Sundhed- og Ældreministeriet og Dansk Selskab for Patientsikkerhed udbød til bosteder fra 2013 til 2015.

På kurset blev socialpædagogerne undervist af bl.a. apotekere i de specifikke præparater, de håndterer over for borgerne i hverdagen. Samtidig fik de en grundlæggende viden om kroppens anatomi og en indføring i, hvordan de kunne skabe mere sikre arbejds gange i hverdagen.

En pille er ikke bare en pille

Og den virkelighedsnære tilgang gav pote, fortæller Tonni Olsen, der er socialpædagog og medicinsvarlig på Klintebo.

– Jeg har været medicinansvarlig i mere end 15 år og har derfor fået en del viden på rygraden efterhånden. Men et kursus gav alligevel en dybere indsigt i den medicin, vi giver borgerne. Det var for eksempel virkelig brugbart at lære om de forskellige pillers betydning, hvordan de virker i forhold til hinanden, og hvor hurtigt eller langsomt virkningen forlader kroppen. Det gav generelt en større selvsikkerhed omkring medicin håndtering i hverdagen, som der er brug for hos os, da medicin er en vigtig del af vores borgers liv, fortæller han.

Klintebos leder Pia Jonge sendte samtidig alle ledere afsted på medicinkurset, også selvom de ikke nødvendigvis håndterer borgernes medicin direkte.

– For det er altafgørende, at dem, der organiserer dagligdagen, også har den samme medicinske forståelse som deres medarbejdere, siger hun.

Brug for medicinsk forståelse

At der på bosteder rundt i landet er behov for en bedre medicinsk forståelse hos det pædagogiske personale, slog Styrelsen for Patientsikkerhed én gang for alle fast i sommer. Baseret på 136 risikobaserede tilsyn fra bosteder landet over konkluderede styrelsen, hvordan 36 pct. af bostederne begik fejl i forbindelse med medicin håndtering. Fejl, der bl.a. kom til udtryk ved, at flere bosteder havde problemer med at føre entydige og systematiske medicinlister.

Fx fandt styrelsen uoverensstemmelser mellem antallet af tabletter på en medicinliste og antallet af tabletter i en doseringsæske. 28 pct. af bostederne modtog efterfølgende et påbud.

Ifølge forbunds næstformand i Socialpædagogerne Marie Sonne er det en uomtvistelig nødvendighed, at socialpædagoger har en forståelse for medicinske spørgsmål:

– Vi skal ikke til at agere sygeplejersker. Men vi skal kunne håndtere medicin, for det er vores opgave at sørge for, at det enkelte menneske får støtte hele vejen rundt.

Sundhed er en del af faget

Derfor må forbundet og faget som helhed tage det til sig, når Styrelsen for Patientsikkerhed konkluderer, at medicinhåndtering er et reelt problem, for hvis ikke landets socialpædagoger insisterer på *også* at kunne rumme medicinske kompetencer, kan det på længere sigt koste stillinger, frygter Marie Sonne.

– Så risikerer vi, at de enkelte ledere bliver nødt til at se sig om efter flere sundhedsprofessionelle. Det kan jo betyde, at flere socialpædagogiske stillinger bliver erstattet af sundhedsfagligt personale – og det ville være en katastrofe, hvis socialområdet igen skulle havne under sundhedssystemet.

Derfor hilser hun kurserne i medicinhåndtering velkommen men understreger, at man i fremtiden *også* bør integrere en sundhedsdimension mere direkte i pædagogfaget:

– Opkvalificeringen af socialpædagogisk personale er rigtig fornuftig, men den er jo også udtryk for, at der mangler en sundhedsdimension i faget. Derfor vil det være oplagt at se på, hvordan det kan integreres i faget, enten på pædagoguddannelsen eller som efter- og videreuddannelse, så blikket for sundhed og medicin bliver en selvfølgelighed hos fremtidens socialpædagoger.

Parterne bag kurset 'Tjek på medicinen' søger nu midler til at genåbne det særlige tilbud rettet mod bosteder. ■

Tre ledere om det tiltagende fokus på medicin og sundhed:

Naja Schødt Jensen, souschef ved Samstyrken, et bo- og beskæftigelsestilbud til voksne udviklingshæmmede, Varde kommune:

Jeg hilser det velkomment, at man fører tilsyn og indskærper der, hvor det er nødvendigt. For medicinhåndtering må ikke blive et venstrehåndsarbejde. Som socialpædagoger skal vi også kunne tage ved lære. Men jeg kan godt være bekymret for, at sundhedsydelse ender med at dominere i forhold til de sociale serviceydelser, vi er sat i verden for at bidrage med. Bliver ubalancen for stor, risikerer vi at skabe et sygdomsbillede af den enkelte borger, hvor man i for høj grad behandler vedkommende som patient. Vi skal jo for eksempel ikke til at lange medicin ud uden at inddrage borgeren, hvis det viser sig, at vedkommende faktisk godt kan håndtere den selv med den rette støtte.

Tommy Neesgaard, leder på De 2 Gårde, et specialtilbud for voksne udviklingshæmmede med psykiske problemer samt domsanbragte udviklingshæmmede, Vejle kommune:

Det betyder formentligt bare en opkvalificering af den enkelte socialpædagog. Jeg er i hvert fald ikke bange for, at det truer faget. Gennem mine mange år i socialpsykiatrien har medicinhåndtering og fokus på somatisk og psykisk sygdom altid været en naturlig del af det socialpædagogiske arbejde. Som socialpædagoger guider og understøtter vi jo borgere til rengøring, personlig hygiejne og til det at få en hverdag til at fungere, så hvorfor ikke også tage stilling til medicinen, når nu det er en del af så mange borgeres hverdag? Det kan man sagtens uden at patientliggøre dem. For mig at se kan man dårligt arbejde i det socialpædagogiske felt uden den somatiske tanke. I hvert fald ikke hvis vi vil kalde os helhedsorienterede.

Pia Jonge, leder af Klintebo, et bo- og dagtilbud for fysisk og psykisk udviklingshæmmede borgere, Bornholms Regionskommune:

Det betyder, at vi er nødt til at handle. Hvis vi som personale skal kompensere for den enkelte borgers funktionsnedsættelse, som Serviceloven jo kræver, skal vi som socialpædagoger kunne det hele vejen rundt. Derfor må vi integrere fokus på sundhed og medicin i vores faglighed ved at klæde den enkelte socialpædagog på til opgaven. Gør vi ikke det, kommer der bare noget sundhedspersonale og klarer opgaverne for os. Og ender vi der, hvor pædagogisk personale bliver erstattet af sundhedsfaglige, får vi botilbud, der kan minde mere om plejehjem eller sygehuse end det, de bør være – gode hjem for borgerne. På Klintebo havde vi valgt mellem at erstatte nogle socialpædagoger med SOSU'er eller opkvalificere det pædagogiske personale. Vi valgte det sidste.

KONGRES 2018

Vi skal have modet til at dele vores ideer

En fagforening skal være mere end en hjælpende hånd til dem i nød. Den skal også være en vidensbank, hvor medlemmer gør hinanden lidt klogere, mener socialpædagog Dorthe Platz. På kongressen gav hun sit bud på fremtidens Socialpædagogerne

Af Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk
Foto: Nils Lund

12.52: 36-årige Dorthe Platz er ikke i tvivl. Der skal ske noget med fagforeningen, så den bliver mere synlig i hendes hverdag.

– Jeg kan godt selv have en automatopfattelse af, at fagforeningen er noget, man først bruger, når arbejdslivet går skævt - når man er blevet langtidssyg eller i fare for at blive fyret. Til hverdag arbejder jeg med børn og unge med autisme og har ikke selv de store problemer i mit arbejdsliv. Så hvor kommer Socialpædagogerne ind i billedet, når tingene egentlig kører meget godt? De tanker håber jeg, forbundet og de øvrige medlemmer vil lytte til i dag.

Hun har netop fundet en plads på næstbagerste række i kongressalen på Nyborg Strand, der på kongressens anden dag summer ekstra meget af liv. Hun er en ud af de 100 særligt inviterede medlemmer, der er mødt op for at lægge grundstenene til det, forbundsformand Benny Andersen dagen forinden beskrev som 'en ny måde at tænke fagforening på'.

Og tænke skal de. Men de skal også diskutere, dele, handle og sætte sig selv i spil. For det er de enkelte medlemmer, forbundet gennem medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne' gerne vil tættere på. De kommer fra Jelling, Taastrup, Odense og et væld af andre hjørner af landet. De arbejder på botilbud, dagtilbud, på skoler og

asylcentre, og de ved endnu ikke præcis, hvad der skal ske, udover at det er dem og deres holdninger, der er på dagsordenen i dag.

13.12: 'Vi er Socialpædagogerne' handler om at lytte – i særdeleshed til de medlemmer, hvis stemmer forbundet aldrig hører, slår forbunds-næstformand Verne Pedersen fast fra scenen i Kongressalen, da hun med en velkomsttale skyder temadagen i gang.

13.17: De særligt inviterede medlemmer strømmer ud af salen og spreder sig i tre forskellige retninger mod dagens første workshop. Det virker lovende, synes Dorthe Platz.

– Jeg genkendte mit eget spørgsmål i Vernes tale. 'Hvordan kan man bruge sin fagforening, når der ikke er nogen problemer?' Hvordan kan den fungere som et sted, hvor man bliver klogere sammen? Når vi fx sidder på min arbejdsplads og udvikler en løsning på et konkret problem, så er vi jo nok ikke de eneste, der kan bruge den viden. Skaber man noget unikt, skal det deles! For det sker lige så tit, at jeg står i den omvendte situation, og vi leder efter svar på udfordringer. Så lad os da dele de erfaringer, hvis ikke det allerede er sket. Det er den stræben efter at blive fagligt dygtigere, der gør det spændende at have et fagligt fællesskab, synes jeg.

13.20: Den første workshop, 'Kender Du Typen', går i gang. Medlemmerne, der sidder fordelt ved borde i seksmandsgrupper bliver stillet over for 'Skeptiske Lars', 'Engagerede Line' og en række andre eksempler på medlemstyper. Sammen skal de diskutere, hvad de forskellige typer ønsker sig af deres fagforening, og hvad der mon skal til for at gøre Socialpædagogerne endnu mere relevant for folk som dem.

13.33: Dorthe kører kuglepennen rundt i hånden, kigger på sine kolleger rundt om bordet og ser tænksom ud.

– Skeptiske Lars er jo ret kritisk og ikke særligt begejstret for Socialpædagerne. Han kunne godt finde på at melde sig ud. Jeg tror, han ville have godt af et arbejdspladsbesøg fra forbundet, hvor han blev mødt i øjenhøjde, så han også føler, at forbundet ser ham og hans område, siger hun.

– Njah...

Herren ved siden af Dorthe Platz trækker på skuldrene.

– Jeg tror faktisk, han er ret ligeglad.

En mørkhåret kvinde skråt over for kigger op fra gruppens store planche med noter og billeder:

– Jo, jeg tror egentlig, han ville føle sig mere inkluderet, hvis man tog ud og snakkede med ham og hørte om hans hverdag. Han er sådan en, der skal opsøges. Han er ikke den type, der sætter noget i gang selv.

'Arbejdspladsbesøg', skriver Dorthe Platz på et af planchens felter.

14.11: Dorthe Platz skænker sig en kop kaffe ved den ombejlede kaffe-kagebuffet foran den næste workshop, der venter om små 10 minutter.

– Det er alligevel vildt, hvor forskellige vi medlemmer er! Selvfølgelig var det en slags stereotyper, vi blev præsenteret for derinde, men det er jo tydeligt, at Socialpædagerne er en virkelig bred gruppe af mennesker, selvom vi selvfølgelig har en kernefaglighed til fælles. Den garvede socialpædagog med 25 års erfaring har slet ikke brug for det samme som den 25-årige nyuddannede. Så det er jo nemt nok at sidde som menigt medlem og ærgre sig over, at lige netop min arbejdsniche ikke kommer mere i spil i forbundet, men hvad med alle de andre, der har det på samme måde?

Hvad forbundet skal gøre for at nå dem alle, er svært at svare på, synes hun.

– Vi er mange medlemmer, så det er jo nærliggende at formidle bredt. Men jeg tror også, det er vigtigt at gå i dybden med de smalle områder for eksempel i fagbladet eller på de sociale medier. Derfor vil jeg som pædagog inden for

RELEVANS

Den 36-årige Dorthe Platz arbejder med børn og unge med autisme. Hun mener, at det faglige fællesskab skal styrkes i Socialpædagerne.

Mød flere medlemmer

På temadagen fangede Socialpædagogen tre af de 100 særligt inviterede medlemmer, der var med til at lægge grundstenene til det nye medlemsprojekt 'Vi er Socialpædagogerne'.

Læs deres tanker om arbejdslivet, forbundet og deres håb for fremtiden på kortlink.dk/vwz5

ENGAGEMENT

Fagforeningen skal også være et stærkt værdifællesskab, hvor medlemmerne er sammen om at give værdi til hinanden - fx med sociale eller faglige aktiviteter, lød et bud i en af de tre workshops.

autismeområdet også hellere læse korte dryp fra hverdagen fra for eksempel familieplejere eller demensområdet i stedet for de store landspolitiske emner. For selvom det ikke taler direkte ned i min dagligdag, minder det mig om mangfoldigheden i mit fag, og hvilke muligheder jeg også har.

14.18: Dorthe Platz følger menneskemængden over mod næste workshop. Hun kan godt mærke, at forbundets mangfoldighed både er et potentiale, men også et område fuldt af dilemmaer og svære spørgsmål.

– Det er lokalt i kredsene, at kontakten betyder allermost for mig – uden tvivl. De laver nok vildt meget vigtigt arbejde, jeg ved bare ikke noget om det. Den formidling må gerne være helt tæt på. Måske kunne man fange medlemmerne på en sms. Det ville da være for fedt, hvis den lokale kredsformand sendte sms'er ud til medlemmerne, hvis han eller hun havde siddet i forhandlinger med byrådet om et eller andet vigtigt! Sådan en kort nyhed, der talte direkte til medlemmet. Hallo, det var da en mega god ide, jeg fik der! Det kan jeg da bruge nu. Var det ikke ideer, vi skulle arbejde med?

14.20: Til dagens anden workshop, "Hit med ideen" skal deltagerne i grupper udvikle ideer til, hvordan man får flere medlemmer til at tage

skridtet og engagere. Grupperne stemmer om ideerne, og de bedste bringes videre i arbejdet med medlemsprojektet.

Fladen af forskelligfarvede post-it-lapper med ideer breder sig opad og på tværs ad en glasvæg - og på en grøn lap i højre side står det: 'SMS-service til medlemmer. Det er Dorthes idé.

15.12: Dorthe trækker lidt ud fra strømmen af mennesker.

– Jeg fik min ide med på listen. Det er da mega fedt. Jeg havde aldrig fået ideen, hvis ikke jeg havde været her. Men hvis jeg endelig fik en ide i dagligdagen til noget fagligt, ville jeg alligevel aldrig gå videre med den, tror jeg, siger hun og iler mod sidste workshop.

– Som socialpædagoger er vi tit dårlige til at fremhæve os selv, fordi vi altid tænker andre med. Jeg har selv en tendens til at tænke: 'Den ide er der sikkert en anden, der har fået før mig'. Som socialpædagoger bliver vi tit for ydmyge, fordi vi er så vant til at sætte andre først i vores arbejde. Men vi er jo alle eksperter inden for hvert vores felt, så selvfølgelig skal vi have vores egne ideer i spil, siger hun.

Men hvor går man så hen med sine idéer? Det funderer Dorthe Platz lidt over.

– Hvis nu forbundet prikkede til en stribe medlemmer, eller hvis vi som medlemmer selv kunne drive et forum for vores egen og vores fagfællers skyld, ville det uden tvivl boble med ideer. Det er jeg overbevist om. Vi har bare brug for rammerne til det!

15.20: En klokke ringer og indvarsler dagens tredje og sidste workshop, 'Spørg bare'.

I et højloftet rum krydser deltagerne rundt mellem hinanden for at interviewe skiftende partnere om, hvordan forbundet kommer tættere på medlemmerne.

16.30: Hvem er Socialpædagogerne?, spørger forbundsformand Benny Andersen fra scenen i kongressalen, før han vender mikrofonen udad mod publikum.

– Vi er Socialpædagogerne, svarer medlemmerne med samlet røst.

Et bifald fylder kongressalen, før gæsterne igen forsvinder ud af døren til den afsluttende evaluering.

16.42: I en fjern afkrog af Nyborg Strand venter Dorthe Platz uden for endnu et kursuslokale. Hun er en anelse træt, men egentlig godt tilfreds inden dagens sidste stop.

– Det var fedt, det Benny sagde under sin tale før. De holdninger og drømme og forslag, vi er kommet med i dag, bliver faktisk brugt og taget med videre. Det var ikke bare en eller anden smart øvelse. Og jeg synes, det er blevet tydeligt, at hvis projektet her skal lykkes, skal jeg som medlem ikke bare sidde og vente. Jeg skal ikke kun overveje, hvad jeg kan få fra min fagforening, men også tænke over, hvad jeg selv kan gøre for at opnå den forandring, jeg ønsker mig. Det synes jeg er en vigtig lektie. ■

GODE IDÉER

Med medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne' sættes der fokus på medlemmerne og deres hverdag. Og det skal være nemmere for medlemmerne selv at komme på banen med egne idéer - som det skete på temadagen i Nyborg.

Kort om medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne'

Kongressen har vedtaget et nyt medlemsprojekt 'Vi er Socialpædagogerne', som de kommende to år sætter fokus på medlemmerne. Projektet skal give ny viden om, hvad der skaber værdi for medlemmerne - og undervejs skal der udvikles idéer til, hvordan flere medlemmer får lyst til at engagere sig i Socialpædagogerne.

Første spadestik til medlemsprojektet blev taget på en temadag på kongressen, hvor 100 medlemmer var inviteret til at møde op. Gennem tre forskellige workshops fik de mulighed for at dele deres holdninger til forbundet og komme med bud på, hvordan Socialpædagogerne bliver et mere værdifuldt og stærkt fagligt fællesskab. Medlemmernes ideer bliver brugt aktivt i det videre arbejde med medlemsprojektet.

NYSKABELSE

Alt fra filmaftener til socialpædagogiske debatfora online blev skrevet på idévæggen til temadagen.

KONGRES 2018

Fællesskabet viser vejen

Socialpædagogerne skal gå ind i fremtiden som et fællesskab, der både er relevant for den unge, for lederen og for veteranen i faget. Sådan lød visionen fra forbundsformand Benny Andersen under åbningstalen til forbundets 19. kongres

Af Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk
Foto: Nils Lund

Med vores første spæde skridt ind i fremtiden, så skal vi huske, at vi har en kæmpe styrke. Og det er vores fag.

Pilen pegede fremad mod kommende tider, da forbundsformand Benny Andersen åbnede Socialpædagogernes 19. kongres for små 200 delegerede i Nyborg tirsdag den 13. november.

For hvordan kan et forbund, hvis medlemmer spænder fra nyuddannede Anders til leder Annette med mange år bag sig i faget, bevare sin relevans for hvert enkelt medlem?

Det kan man ifølge Benny Andersen gennem et fælles vi. Et vi, der skal formuleres og skabes af medlemmerne selv. Derfor fremhævede han under sin beretning forslaget til medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne', der efterfølgende blev vedtaget på årets kongres.

– Flere skal opleve og tage del i Socialpædagogerne som fællesskab og fag. Vi bevæger os fra 'Hvor er Socialpædagogerne?' til 'Vi ER socialpædagogerne', og med det skridt går vi fra passive

til aktive medlemmer, som bliver del af en vigtig bevægelse, lød det fra Benny Andersen.

Sejren under OK18

Benny Andersen viede samtidig en del af talen til at huske tilbage på det langstrakte forår med sene aftener i Forligsinstitutionen, der endte med forlig og lønstigninger til forbundets medlemmer. Til det rettede han en særlig tak til socialpædagoger i hele landet for deres opbakning og engagement.

– For det første fik vi bøjet i neon, at Socialpædagogerne er en resultatbevægelse – og ikke en protestbevægelse. Så når I stod nede foran Forligsinstitutionen, og når I var med i demonstrationer, aktioner og happenings over hele landet, så var det fordi, at I ville opnå noget. I ville skabe resultater, lød det.

Der blev også plads til at sige klart fra over for en anden af årets store udfordringer. De grådige aktører, der tjener penge på de mest udsatte borgere. En sag, der ifølge Benny Andersen kræver politisk handling:

– Lad mig slå fast. Vi har ikke noget imod private aktører. Vi har noget imod et system, hvor man kan score profit på udsatte mennesker. For hver gang der stikkes en million kroner ned i lommen hos en concern eller et privat menneske, ja så er der jo kun ét sted, pengene kan tages fra. Og det er de børn og unge, der har så hårdt brug for fagligt kompetente tilbud. Så lad os få stoppet det, når politikerne forhåbentligt snart tager ansvar for at forbedre socialtilsynene. ■

Se hele Benny Andersens beretning - og læs pluk fra beretningsdebatten på kortlink.dk/vvx9

GENVALG

Forretningsudvalget blev genvalgt på kongressen. Fra venstre ses Michael Madsen, Verne Pedersen, Benny Andersen og Marie Sonne.

KONGRES 2018

Vi kan se meget tydeligt, at de udvikler sig og trives her.
Og opskriften er faglighed og et godt arbejdsmiljø

Katha Lundberg Topp, socialpædagog og TR, ITC Roskilde

ITC Roskilde modtager Socialpædagogernes pris

På beskæftigelses, aktivitets- og samværstilbuddet ITC Roskilde kommer glade borgere, der skaber konkret værdi i samspil med lokalsamfundet. Derfor fik de på kongressen tildelt Socialpædagogernes pris på 30.000 kr.

Af Marie Dissing Sandalh, mds@sl.dk
Foto: Ricky Molloy

H Hvordan har du det med at sætte film på?
Socialpædagog Katja Lundberg Topp peger ned på den smurte bolle med rullepølse og peberfrugt på paptallerkenen, mens hun spørger. Den smurte mad skal pakkes ind i plastfilm og gøres klar til salg i caféen Traktørstedet i Boserup Skov udenfor Roskilde.

– Ikke så godt. Sidste gang gik det helt stykker, siger Walther Christensen.

Han er 67 år og har været en del af Skovhjelperne under beskæftigelses- aktivitets- og samværstilbuddet ITC Roskilde siden åbningen i 2010.

Katja Lundberg Topp trækker det klistrede film ud af rullen og dækker maden til, som Walther Christensen har smurt.

– Så er der kun det kedelige tilbage, siger hun og nikker mod skærebrættet med brødkrummer på.

– Nå ja, der er jo ikke andre, der gør det for

mig. Det er ligesom derhjemme, svarer Walther Christensen og sætter skærebrættet i vasken.

En aktiv del af lokalsamfundet

Sådan støtter, hjælper, guider og vejleder Katja Lundberg Topp og de 70 kollegaer på ITC Roskilde borgerne i beskæftigelses- og aktivitetstilbuddet. Og for det arbejde har de netop modtaget Socialpædagogernes Pris på 30.000 kr.

Katja og kollegaerne gør det 'muligt for borgere at få et meningsfuldt arbejde og støtter borgerne med at dygtiggøre sig til deres arbejde', som det lyder i begrundelsen. Der lægges også vægt på, at det gøres på en sådan måde, at 'borgerne med deres arbejde fremstår meget udadvendte i lokalsamfundet'.

Et eksempel på det udadvendte arbejde er Skovhjelperne - et af ITC Roskildes projekter, der er et konkret samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen. Her arbejder Walther Christensen sammen med en gruppe andre borgere og to socialpædagoger med fx at samle skrald i skoven og på shelterpladser eller at hjælpe skovløberne med forefaldende arbejde. Dermed møder skovhjelperne også skovens øvrige gæster - og de møder skovhjelperne, der typisk har forskellige funktionsnedsættelser som fx udviklingshæmning.

Det udadvendte samarbejde sker også helt konkret ved, at en jobkonsulent er placeret fysisk på ITC Roskilde. Dermed kender hun borgerne, og de kender hende - og erfaringen er, at det gør ressourceafklaringen mere smidig for borgerne.

SKOV

I projektet Skovhjelperne er borgerne fx med til at hjælpe skovløberen med forefaldende arbejde.

KØKKENTJANS

I køkkenet samarbejder Walther Christensen og socialpædagog Katja Lundberg Topp om at smørre madder til salg i caféen Traktørstedet.

UDADVENDTE

Når Skovhjelperne arbejder i naturen, handler det også om at møde skovens øvrige gæster. Det er med til at sikre, at projektets borgere med forskellige funktionsnedsættelser fremstår udadvendte i lokalsamfundet.

Samtidig har jobkonsulenten et tæt samarbejde med private virksomheder som Føtex og Bauhaus, der både har borgere i beskyttet beskæftigelse og i praktik.

Fokus på kognitive niveauer

Katja Lundberg Topp, der er tillidsrepræsentant, modtog sammen med en kollega prisen på Socialpædagogernes kongres. Hun er ikke i tvivl om, hvorfor ITC Roskilde er en succes.

– Det er trivslen hos borgerne. Vi kan se meget tydeligt, at de udvikler sig og trives her. Og opskriften er faglighed og et godt arbejdsmiljø, siger hun.

Alle medarbejdere har været på et neuropædagogisk grundforløb, og hvert år er en eller to medarbejdere på den etårige efteruddannelse i neuropædagogik.

– Vi har fokus på den enkeltes kognitive funktionsniveau, og vi prøver altid at gå et skridt dybere i forståelsen af borgerne med kognitive udredninger af de enkelte borgere, så vi forstår deres reaktioner og kan støtte og udfordre på de rette tidspunkter, siger hun.

Walther Christensens arbejde i skoven er et godt eksempel. Han er glad for alle typer af opgaver og er ifølge eget udsagn 'den bedste havemand'. På en af årets varme sommerdage havde han gået og slået græs en hel formiddag.

– Katja sagde, jeg skulle holde pause, men det gjorde jeg ikke, fortæller Walther Christensen.

– Og hvad skete der så, Walther, spørger Katja Lundberg Topp.

Hun får et lidt genert blik tilbage.

– Du kom tilbage helt svedig og dehydreret, ikke? Det er ikke altid, du kan mærke dine egne grænser eller mærke helt, hvordan du har det. Og du er meget pligtopfyldende. Men det er vigtigt at holde pauser, ikke? siger Katja Lundberg Topp.

Walther Christensen nikker og smiler til Katja.

Han er enig. Pauser er vigtige. Og Katja eller de andre hjælper ham, hvis han skulle glemme det igen. ■

Det laver de på ITC Roskilde

ITC Roskilde tilbyder en række beskæftigelses-, samværs- og aktivitetstilbud, som drives efter Servicelovens § 103 og 104. Tilbuddene er målrettet voksne med betydelig nedsat psykisk og/eller fysisk funktionsevne. Der er flere forskellige afdelinger.

- Skovhjelperne står for naturplejen i Boserup Skov og driver samtidig Traktørstedet, hvor skovens gæster kan få boller og kaffe.
- På Roskilde Bibliotek holder biblioteksmedhjælperne styr på bøgerne på hylenderne, mens andre driver bibliotekets café.
- Afdelingen Ejendomsservice arbejder med grønne opgaver og vedligeholdelse både på de kommunale institutioner og private ejendomme.
- Afdelingen Montagen har mange forskellige pakkeopgaver. Her tilgodeses den enkelte borger, som kommer både fra socialpsykiatrien og handicapområdet.
- Det beskyttede beskæftigelsestilbud Det Glade Køkken laver til mad til 55 personer, der har deres gang på ITC Dagcenter.
- ITC Dagcenter tilbyder forskellige samværstilbud tilpasset de enkelte borgers funktionsniveau på fem forskellige afdelinger.

Socialpædagogernes Pris

Når Socialpædagogerne holder kongres hvert andet år, uddeles Socialpædagogernes Pris på 30.000 kr. Prisen kan bruges af arbejdspladsen til et eller flere formål.

På de seneste to kongresser i 2014 og 2016 er prisen gået til hhv. medarbejderne i Stofindtagelsesrummet i Odense - og til Ungeintegration i Hedensted Kommune.

SOCIALPOLITIK

Vi skal turde investere i tværfaglighed

Udsatte borgere koster samfundet milliarder af kroner hvert år, viser undersøgelse. Men vi kan bruge pengene klogere og hjælpe flere udsatte i tide, hvis vi får socialpædagoger og andre frontmedarbejdere til at arbejde tættere sammen, siger forsker

Af Jakob Ravn Fjordbo, jrff@sl.dk
Foto: VIVE

Det danske samfund bruger hvert år 41 mia. kr. på at hjælpe de i alt 282.000 danskere, der viser tegn på udsathed i deres liv. Sådan lyder konklusionen i en ny rapport, som Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, VIVE, fremlagde tidligere på måneden.

Socialpædagogen har bedt en af forfatterne bag, seniorforsker Lars Benjaminsen, om at uddybe konklusionerne og ikke mindst give sit eget bud på, hvordan socialpædagoger og andre velfærdsprofessionelle bedre kan hjælpe den enkelte udsatte, før tilværelsen ramler sammen.

Lars Benjaminsen, 282.000 udsatte borgere koster ifølge jeres undersøgelse velfærdssystemet 41 mia. kr. hvert år. Hvordan kan en gruppe, der svarer til syv procent af befolkningen, udgøre så stor en udgift?

– Det kan den, fordi udsatte borgere ofte bruger mange indsatser og ydelser i mange forskellige dele af velfærdssystemet. Særligt dem med

komplekse støttebehov, som har flere forskellige problemer på én gang. Vi kan også se, at de mest udsatte typisk bruger mange af de akutte tilbud, som psykiatriske heldøgnsindlæggelser, fængselsophold og ophold på herbergerne. Det er den slags tilbud, der - sammen med overførselsindkomsterne - sender de offentlige udgifter i vejret hos den her gruppe af borgere. Samtidig ser vi et stort merforbrug af indsatserne i det somatiske sundhedsvæsen, som langt overgår det, gennemsnitsdanskere bruger.

Hvad fortæller den udbredte brug af akuttillbud om den her gruppe af borgere?

– Det skal understreges, at der er stor forskel på graden af udsathed hos de 282.000 borgere. Men den udbredte brug af akutte tilbud vidner om, at en del af borgerne er kommet ud i en menneskeligt set meget vanskelig situation. Vi taler om mennesker, der er kommet ud over kanten og hovedsageligt får hjælp efter, at det er gået galt for dem.

Men på trods af at denne gruppe borgere koster samfundet milliarder af kroner, viser jeres undersøgelse også, at der faktisk er en del af dem, der går glip af nogle helt centrale tilbud fra det offentlige. Hvor halter det særligt bagefter?

– Det gør det i forhold til de individuelle, håndholdte, sociale indsatser, der er indskrevet i Serviceloven og som for eksempel indbefatter socialpædagogisk støtte i eget hjem. Selvom en stor del af de udsatte borgere kunne have gavn af denne type indsats, er det under hver femte, der modtager den. Her kunne der virkelig være et potentiale til forbedring.

Og hvad kunne den forbedring så konkret bestå af?

– Den kunne bestå af nogle specialiserede indsatsmetoder. For gruppen af særligt udsatte kunne det fx være 'Assertive Community Treatment' eller mere mundret ACT-metoden, man kunne sætte i værks. Det er en stærkt specialiseret indsats, hvor socialpædagoger spiller en ganske væsentlig rolle. For de indgår i et tværfagligt indsatssteam med en sygeplejerske, en misbrugsbehandler, en psykiater og en socialrådgiver, der samarbejder om borgeren.

Hvorfor er det en smart konstruktion?

– Fordi det tværfaglige samarbejde skaber rammerne for en mere fleksibel indsats, som kan tilpasses den enkelte borgers støttebehov. Her tager socialpædagogen sig af den sociale og praktiske støtte i hverdagen. Misbrugsbehandleren kommer ud til borgeren i stedet for, at borgeren skal møde op til behandling. En sygeplejerske stiller op i borgerens hjem, hvis der er helbreds-mæssige problemer, og psykiateren kan udskrive den nødvendige medicin og sikre brobygningen til det psykiatriske behandlingssystem.

Men de fagligheder findes jo i forvejen forskellige steder i velfærdssystemet. Hvorfor er det vigtigt, at borgeren bliver mødt af et tværfagligt korps af velfærdsprofessionelle i eget hjem?

– Fordi det øger chancerne for, at vi kan hjælpe den enkelte udsatte før det går galt, og altså før de ender på akuttilbuddene, som netop er så omkostningstunge. Den offentlige sektor er generelt præget af en silostruktur, der skaber barrierer i forhold til at give borgere med de mest komplekse støttebehov den sammenhængende indsats, de har behov for. Det resulterer for eksempel i borgere, der bliver visiteret til for få timer eller borgere, der møder en begrænsning for, hvad deres kontaktperson kan hjælpe dem med. Derfor bliver det også svært for den enkelte at bruge det her meget opsplittede system.

Hvad er erfaringerne med ACT-modellen i Danmark?

– Den er desværre stadig ret begrænset. Men et af de steder, man har afprøvet indsatsen, er i hjemløseenheden i København, og der har man formået at få borgere med ret komplekse problemer i bolig og give dem en specialiseret støtteindsats, der hjælper dem tættere på en stabil tilværelse.

Hvad ville det koste at rulle en ACT-indsats ud i Danmark?

– En ACT-indsats koster 100.000 kroner per borger om året. Hvis vi forestiller os, at vi vil give indsatsen til de 20.000 mest udsatte borgere, der ofte falder ud af det eksisterende system i dag, så vil det altså koste to mia. kr. om året. Og selvom det måske lyder af meget, vil pengene være givet rigtig godt ud, for den her gruppe borgere bruger allerede for seks mia. kr. årligt rundt om i velfærdssystemet i dag. Så hvis vi som samfund tør investere i en tværfaglig forebyggelse på den lange bane, betaler det sig både økonomisk og i høj grad også menneskeligt. ■

Kort om rapporten

Rapporten 'Socialt udsatte borgeres brug af velfærdssystemet' fra Det Nationale Forskning- og Analysecenter for Velfærd, VIVE, foretager den første store kortlægning af, hvad socialt udsathed koster det danske samfund.

Forskerne bag undersøgelsen fastslår, at i alt 282.000 danskere viser tegn på udsathed. Gruppen er bredt defineret og spænder fra personer med moderate psykiske lidelser til personer, der både har psykiske lidelser, misbrugsproblemer og eksempelvis har været ramt af hjemløshed eller fængselsophold.

De 282.000 borgere koster hvert år samfundet 41 mia. kr. 22.000 af de mest udsatte borgere i gruppen tegner sig alene for 6 milliarder af udgifterne.

Læs hele rapporten på vive.dk

VENDEPUNKT

Jesper blev min engel

17 år gammel traf Maria en afgørende beslutning: Hvis den socialpædagog gør, som jeg tror han gør, begår jeg selvmord. Men nu giver jeg ham en chance - og så må mit liv enten slutte eller begynde

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Foto: Hanne Loop

Spindelvæv. Pubber. Indtørrede menneskehoveder og mumier. Marias planche med symboler på hendes barndom fik andre til at kigge væk. Det så så væmmeligt ud. Med alt for lille afstand mellem hende og hendes stedfar. Og alt for lang afstand mellem hende og hendes mor.

– Da jeg stod der på terapeutuddannelsen og så på min planche, løb det mig koldt ned af ryggen. Det stod fuldstændig malet, hvor klamt det havde været, fortæller hun.

Bagefter skulle de kommende terapeuter lave en anden planche, der viste, hvorfor de alligevel havde klaret den.

– Og så vidste jeg med ét, hvad der har gjort en forskel for mig, siger Maria.

Hun klippede en engel ud af et blad og satte den op på papiret.

'Jesper,' skrev hun med en pil hen til englen.

Da hun mange år senere fortæller historien til socialpædagog Jesper Gudomlund, smiler han til hende.

– Havde jeg så sådan en glorie på?

– Nej, svarer Maria med et smil.

Med sit lange grånende hår i hestehale og et new zealandsk maori-smykke om halsen, ligner Jesper Gudomlund heller ikke en helt traditionel engel.

– Men for mig er du det. Og jeg er helt sikker på, at hvis jeg ikke havde mødt dig, havde jeg slet ikke været her i dag, siger Maria alvorligt.

Lå under dynen

En sensommerdag i 2018 har vi sat de to voksne mennesker stævne for at høre om det, der skete,

da de mødte hinanden for 26 år siden. Dengang Maria var en 17-årig pige på børnehjemmet BUC (Børne- og Unge Centeret) i Næstved. Og Jesper Gudomlund var socialpædagog samme sted.

– Du havde været der i nogle dage, da jeg mødte ind på arbejde og spurgte til dig: 'Hvordan er hun? Den nye pige?' Men det vidste de andre ikke rigtig. 'Hun vil ikke komme ud', sagde de. 'Hun ligger inde under dynen.'

Maria nikker.

– Ja. På det tidspunkt havde der været mange velmenende pædagoger inde hos mig. 'Kommer du ikke ud? Det kunne være så hyggeligt.' Og så tænkte jeg bare: 'Ha! Du kender mig ikke. Du ved overhovedet ikke, om det bliver hyggeligt!' Jeg forventede, at de spurgte for at opnå et eller andet. Måske troede de, at de kunne få lønforhøjelse, hvis de lokkede mig ud. Hvis de kunne vise, hvor dygtige de var, fortæller hun.

Forinden havde Maria nået sit livs lavpunkt.

Efter en barndom med seksuelle overgreb blev hun som 13-årig smidt ud hjemmefra.

– Kommunen ville ikke hjælpe med en ungdomsbolig, fordi min forældre løj og sagde, at jeg da gerne måtte bo hjemme, og så flyttede jeg i stedet hen til en slags kæreste. Han var 25 og jeg var 13, og også han misbrugte mig seksuelt og inviterede venner hen, så de kunne gøre det samme. Det var torturagtigt. Efter nogle år flyttede jeg og levede i stedet som hjemløs. Jeg sov typisk i opgange, hvor døren ikke var låst, og hvor jeg kunne ligge i skjul bag en trappe, fortæller Maria.

Voldtægtsforsøget

En aften gik hun gennem et boligkvarter, da en mand pludselig sprang frem. Han greb fat i hende og fik hende ned på stien, hvor han først flåede Marias og bagefter sine egne bukser af.

– Men så fik jeg fat i hans nosser og rev til, så jeg slap væk, fortæller hun.

Maria fik fat i politiet, men det gjorde det kun værre.

– De kontaktede min stedfar, der sagde, at jeg altid var fuld af løgn, og så virkede det slet ikke som om, politiet troede på mig. De blev ved med at stille spørgsmål: Hvorfor havde jeg ikke mere

Vendepunkt

De kan gøre en verden til forskel – socialpædagoger, der møder den udsatte borger, når han eller hun er nede i en af livets bølgedale. I en serie artikler har vi sat socialpædagogen og borgeren stævne og bedt dem fortælle om det møde og den relation, der blev et vendepunkt i et ellers skrøbeligt og udsat liv.

Læs de tidligere artikler på socialpaedagogen.dk - søg på 'vendepunkt'.

TILLID

Jeg har det sådan med Jesper som små børn har det med deres mor, når de har slået sig. De løber hele vejen hjem med blodet strømmende. Og først når de ser deres mor, begynder de at græde... Altså bortset fra at sådan har jeg aldrig haft det med min mor, fortæller Maria om socialpædagog Jesper Gudomlund.

På seminariet lærte vi at sætte gang i en masse forskellige aktiviteter som fx syning og svømmetræning, men formålet var aldrig selve svømningen eller selve syningen – formålet var altid at lave noget sammen med børnene og på den måde skabe kontakt og relation

Jesper Gudomlund,
socialpædagog

græs på knæet, hvis jeg havde været nede og ligge? Hvorfor havde jeg taget mine poser med mig? Det var da ikke normalt. Dem ville man da lade ligge, hvis man var blevet overfaldet. Men poserne med mad og tøj var jo det eneste, jeg havde, så dem skulle jeg selvfølgelig have med mig.

Næste morgen kom hendes sagsbehandler fra kommunen, og da hun så Maria og hørte hendes historie, brød hun fuldstændig sammen. Det var hende, Maria nogle år forinden forgæves havde kontaktet for at få hjælp til at flytte i ungdomsbolig.

– Og så blev jeg kørt ud på et børnehjem. Altså et andet end BUC. Her blev jeg vist ind på et værelse, hvor spejlet var smadret og der lå blod i håndvasken. Det var blevet ledigt fordi hende, der boede der før, havde skåret i sig selv, og så kan jeg bare huske, at jeg tænkte: 'Nå, men så er her jo klar til, at jeg kan gøre det samme!'

Ville bare dø

Maria kan ikke længere huske detaljerne, men på en eller anden måde blev det besluttet, at hun i stedet skulle køres til BUC.

– Og her var der i hvert fald pænt og helt fredeligt, men jeg kan alligevel huske, at jeg tænkte, at jeg bare ville dø. For der var jo ikke noget godt til mig i livet. Samtidig var jeg også bange for at gøre noget, der gjorde ondt og jeg turde fx ikke skære i mig selv. I stedet prøvede jeg at ligge med en tennissok i munden og holde mig for næsen, siger hun.

Da Jesper Gudomlund hørte om den nye pige, der ikke ville ud af sit værelse, tænkte han, at nu gjaldt det om at tage det roligt. Han ville ikke mase på og presse hende.

– Jeg er uddannet dengang, der var tre forskellige pædagoguddannelser, og jeg tog den som fritids- og ungdomspædagog. På seminariet lærte vi at sætte gang i en masse forskellige aktiviteter som fx syning og svømmetræning, men formålet var aldrig selve svømningen eller selve syningen – formålet var altid at lave noget sammen med børnene og på den måde skabe kontakt og relation, siger han.

Da Maria lå under dynen, stak han derfor hovedet ind, og bad hende komme ud og skrælle kartofler.

– Og måske har jeg også sagt, at stedet altså ikke var en restaurant, siger han.

Hakkebøffer og kartofler

Så gik Jesper Gudomlund ud igen og lod Maria være.

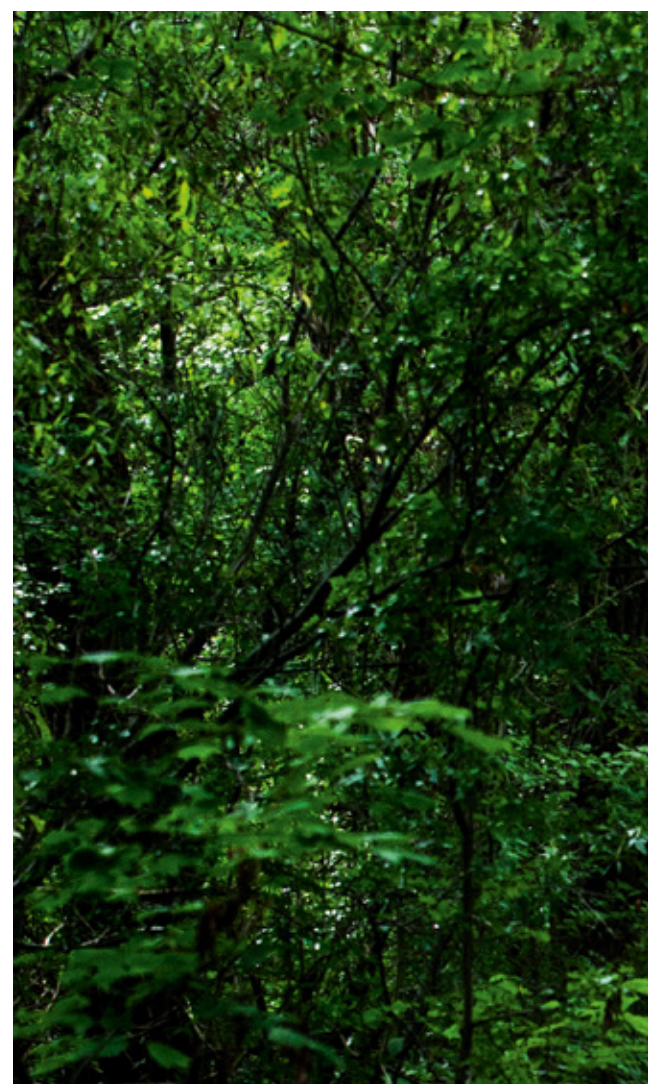
– Jeg troede altid, at pædagogerne havde en anden grund til at spørge end det, de sagde – men med Jesper tænkte jeg: 'Hm - det passer sikkert, at der skal laves noget mad. Det kan da godt være, at han bare vil have mig til at skrælle kartofler.'

Samtidig var Maria også bange for, at Jesper Gudomlund havde en anden dagsorden, og hun var særligt nervøs for, at han ville misbruge hende seksuelt.

– Men til sidst tænkte jeg: Nu går jeg ud. Og hvis han også misbruger mig, begår jeg selvmord. Nu må det enten slutte eller begynde.

Da Maria kom ud, undlod Jesper Gudomlund med vilje at stille en masse spørgsmål. I stedet holdt han fokus på sagen: At få lavet nogle hakkebøffer og skrællet nogle kartofler.

– Jeg tænkte, at nu gælder det om at give hende

tid. Masser af tid, husker Jesper Gudomlund.

– På mig virkede det nærmest som om, du var lidt ligeglad, og det fik mig til at slappe lidt mere af, siger Maria.

Gryende tillid

I begyndelsen undrede hun sig over, at Jesper Gudomlund ikke lagde an på hende.

– Jeg havde en forestilling om, at jeg var sådan en, man kun ville være sammen med, hvis man kunne bruge mig til noget. Men Jesper rørte slet ikke ved mig, fortæller hun.

På BUC blev det bemærket, at Maria havde en begyndende tillid til Jesper Gudomlund, og medarbejderne aftalte, at han skulle tage sig særligt af hende – og få hjælp til det gennem supervision fra stedets psykologer.

– Dengang vidste jeg ikke præcist, hvad Maria havde været igennem. Men vi havde fornemmelsen af, at der nok havde været tale om grænseoverskridende adfærd, siger Jesper Gudomlund.

I dag har han glemt det præcise indhold af supervisionen. Men han husker, at han lagde vægt på at vise en accept af Marias person – og tage udgangspunkt i jeg-budskaber.

– Jeg kunne fx finde på at sige: 'Nu har vi siddet længe indenfor. Jeg har brug for at komme ud.

Skal vi ikke gå en tur?' Og så blev det langsomt til

en vane, at de gik tur i skoven bag børnehjemmet, når han var på arbejde.

– For mig betød det meget, at du ville gå alene med mig. Når der ikke var andre med på turen, vidste jeg, at det var for min skyld, husker Maria.

God kontakt

På gåturene gik de uden øjenkontakt, og det var næsten udelukkende Jesper Gudomlund, der talte.

– Jeg kunne fx finde på at sige: 'Jeg har lagt mærke til, at du tager nogle meget lange bade. I morges varede det næsten to timer. Det er ikke fordi, du ikke må tage lange bade, jeg bemærker det bare... Og jeg tænker, at jeg hvis jeg havde oplevet noget ubehageligt, ville jeg nok prøve at vaske det af mig', fortæller han.

Det kan Maria også godt huske.

– På den ene side syntes jeg, at det var ubehageligt, at der var en anden, der vidste sådan noget om mig. På den anden side følte jeg mig set. Også når du fx havde bemærket, hvad jeg havde spist til morgenmad. Eller når du sagde, at jeg på dig virkede som en lidt pæn og stille pige, men at man jo gerne måtte sig fra og nej engang imellem, siger hun.

Jesper Gudomlund kunne godt mærke, at han havde en god kontakt til Maria, selv om hun ikke sagde særlig meget – men han var ikke klar over, hvor meget kontakten betød.

Når Maria i dag sætter ord på, får hun tårer i øjnene.

– Du gav mig en helt ny tanke: 'Gad vide om der virkelig er nogle mennesker, der vil mig det godt her i livet.' Det tændte et håb i mig, og så begyndte jeg at give livet en chance.

Yes! Jeg har gjort en forskel

Efter et halvt år på BUC flyttede Maria i ungdomsbolig og begyndte først på HF og dernæst på pædagoguddannelsen. Som led i sit job besøgte Jesper Gudomlund hende nogle gange i ungdomsboligen, men så gled kontakten ud – indtil Jesper Gudomlund femten år senere fik et brev.

– Maria skrev til mig, at hun gennem sin uddannelse til terapeut var blevet opmærksom på, at jeg havde haft stor betydning i hendes liv, og det gjorde mig meget glad. På det tidspunkt havde jeg vel været pædagog i 30 år og eftersom jeg også har arbejdet i børnehaver og SFO'er, havde jeg nok haft kontakt med 10.000 mennesker gennem mit arbejde – og det var første gang, at nogen skrev tak. Så brevet gav mig virkelig den der følelse: Yes! Jeg har gjort en forskel!

De aftalte at mødes, og det blev begyndelsen på en tæt relation, hvor Maria definerer ham som en slags reservefar.

– Kort efter vores gensyn fyldte jeg 50 og skulle

HENSYN

'For mig betød det meget, at du ville gå alene med mig. Når der ikke var andre med på turen, vidste jeg, at det var for min skyld', fortæller Maria om sine faste gåture med Jesper i skoven bag børnehjemmet.

Har du selv gjort en afgørende forskel?

Er mødet med dig også blevet et vendepunkt i et andet menneskes liv? Og vil I gerne fortælle jeres fælles historie? Så hører vi meget gerne fra jer!

Skriv til journalist Maria Rørbæk på mrk@sl.dk

FÆLLESSKAB

Da Maria mødte socialpædagog Jesper Gudomlund fik hun en helt ny tanke: 'Gad vide om der virkelig er nogle mennesker, der vil mig det godt her i livet.'

holde en stor sommerfest. Og her valgte jeg at invitere Maria med. Det var noget, jeg tænkte længe over, for jeg var godt klar over, at det var et vigtigt signal at sende: Et signal om at ja, du må gerne høre til her hos mig. Og jeg overvejede nøje om, jeg var klar til det, men det var jeg, fortæller Jesper Gudomlund – mens tårerne begynder at strømme ned af Marias kinder.

– Det bekræftede det, jeg havde troet og håbet: At du kunne lide mig for den jeg er. Jeg følte mig valgt til, siger hun.

Tid sammen

I dag arbejder Jesper Gudomlund med udviklingshæmmede i Nordjylland, og Maria driver sin egen terapeutiske praksis. På grund af afstanden ses de kun sjældent, men holder jævnligt kontakt via telefon og facebook.

– Det er vigtigt at sige, at det også er en relation, der betyder meget for mig. Det giver mig glæde at være sammen med Maria, siger Jesper Gudomlund.

Når han ser tilbage på sit arbejde med Maria,

pointerer han sin faglighed – og lægger fx vægt på, at han havde en viden om seksuelt misbrug. Men i hans øjne gør faglighed det ikke alene.

– Jeg har engang læst, at pædagoger ikke skal arbejde med mennesker – de skal holde af mennesker. Og det er jeg meget enig i. Som socialpædagog er dit menneskesyn det allervigtigste: Behandl andre, som du gerne selv vil behandles.

Når Maria tager de faglige briller på og ser sin egen livshistorie med pædagogens og terapeutens blik, lægger hun vægt på relationsarbejdet.

– Det er vigtig viden, at når man har at gøre med et barn eller en ung, som har været udsat for overgreb, behøver det ikke være altafgørende, at man finder ud af, præcis hvad der er sket. Jesper fandt jo aldrig ud af, hvad der var overgået mig. Men han kunne alligevel hjælpe mig. For mig var det vigtige, at jeg blev set og respekteret. Det vigtige var kontakten. Og den kontakt kræver, at man har tid sammen. ■

Maria ønsker kun at medvirke i artiklen med sit fornavn.

DEBAT

Blandede meninger om den gode tone

Må man kalde en borger for skatter? Hvad med tungnem? Eller at sige, 'han er udenfor pædagogisk rækkevidde'? Er det ok at jøke med ordene 'junkie' eller 'luder'? Hvor går din grænse? Det satte vi til debat på Facebook med afsæt i artiklen 'Råt sprog - og god tone' fra det seneste nummer af fagbladet Socialpædagogen.

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk

ERIK JAPPE:

Godt, at emnet bliver taget op - det er vigtigt med fokus på både det rå og det lidt for søde sprog.

ANNI FADDERSBØLL BRUUSGAARD:

Der er også forskel på sygdom (som muligvis kan helbredes) og handicap (uden mulighed for helbredelse) ☺.

SUSANNE OCKLIND CLAUSEN:

Anni, jeg går ud fra du tænker på autisme. Der er jo ikke altid helt enighed om hvorvidt autisme er en sygdom eller et handicap. Men man kan jo sige, at borgeren har et handicap, eller borgeren har en sygdom - alt efter hvilken teori, man hælder til.

BIRTE GARDE:

Som professionel har man ansvar for at tale ordentligt til, om og med de borgere og DE kolleger, man samarbejder med. Slut prut - burde ikke være et tema.

ERIK BERNTH NIELSEN:

Som professionel bruger jeg ikke den slags gloser, eller giver borgerne krammere. Jeg mener, at det er uprofessionelt at bruge øgenavne eller ironi på jobbet. Det kan meget nemt misforstås, tænk på hvad der skete på Solhaven for nogle år siden.

LEILA KURE:

Erik - Det gør jeg generelt heller ikke - men tænker blandt andet, at det handler om relationen og af konteksten. Jeg må ikke være privat, men lidt personlighed må der godt være ind over, ellers bliver det for maskinelt. Jeg giver gerne et kram, men selvfølgelig ikke til de borgere der har udfordringer, som ikke kan håndtere netop det. Så kommer det også an på, hvor man arbejder, for nogle steder er berøring en stor del af pædagogikken, mens det andre steder er et no go.

PENILLE MEHLSSEN:

Hos os arbejder vi ikke med prostituerede og stofmisbrugere. Vi arbejder med mennesker, der har et misbrug, mennesker der prostituerer sig. Mennesker, der har en sindslidelse - mennesker, der har en autisme diagnose, mennesker... Helt ufatteligt at en temadag om rå sprog selv bidrager til, at sproget marginaliserer mennesker.

SUSANNE OCKLIND CLAUSEN:

Ordet anbringelse er bare så tingsliggørende, kan vi dog ikke finde et andet og bedre udtryk? Stofmisbrug burde også ændres. F.eks. til afhængig af stoffer. Skizofren, borderliner, bipolar, autist... Nej, man har en sygdom, man er ikke en sygdom. 'Borgeren er ikke motiveret' er endnu et af mine hadeudtryk. Det bruges så tit, for at dække over at man mener borgeren er uvillig eller doven. Motivation er desværre ikke særligt styret af den fri vilje.

SEKSUALITET

Delebog skal bryde tabu

Tegninger gør det lettere for borgere at forholde sig til deres seksualitet - og medarbejderne får hjælp til at sætte ord på det, der er svært at tale om. Det er tanken bag en ny bog, som fem socialpædagoger har udviklet - fordi den mangler

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Illustrationer: Fra 'Seksualitetens mini A-Zex'

Bryster. Grænser. Lyster. Eller numse, analsex og onani. For rigtig mange socialpædagoger er det ord og emner, som kan være lidt svære at gribe fat om. For seksualitet, følelser og fornemmelser er bare ikke altid så nemt at tale om på en professionel måde.

Derfor er fem socialpædagoger fra fem forskellige arbejdspladser gået sammen om at udvikle bogen 'Seksualitetens mini A - Zex'. De fem - Karina Rask Misser Henriksen, Michael Helge Andersen, Birgithe Maarup Ludvigsen, Dan Carit Christensen og Suzan Lykke Mikkelsen - har mødt hinanden på seksualvejlederuddannelsen.

Her fandt de hurtigt sammen omkring deres fælles erfaringer med, at netop håndteringen af borgernes seksualitet ofte er en stor udfordring i hverdagen.

- Seksualitet er noget intimt og personligt, og derfor kan det være rigtig svært at snakke om. Og i vores lille studiegruppe blev vi hurtigt enige om, at vi simpelthen mangler noget, der kan gøre det mere konkret og jordnært, når vi som fagpersoner skal snakke om seksualitet. Derfor fik vi idéen til at lave en bog, som henvender sig til både medarbejdere og borgere på hver sin måde, fortæller Birgithe Maarup Ludvigsen, socialpædagog på Boformen Cassiopeia i Brønderslev Kommune.

Hun er en af de fem kolleger bag bogen, som skal gøre det lettere for både kolleger og borgere

at tage hul på snakken om seksualitet på en helt naturlig måde.

Tre typiske spørgsmål

Men bogen er ikke kun et opslagsværk til socialpædagoger. Den suppleres med en tilsvarende bog til borgerne, hvor de - med hjælp fra en række illustrationer - også bliver introduceret til alt det, der følger med seksualitet og sensualitet. Alle illustrationer er tegnet af en af de fem forfattere, Karina Rask Misser Henriksen.

- Hvis fx en borger sidder og bladrer i bogen og måske har behov for at snakke om onani eller oralsex, så kan medarbejderen bruge sin version af bogen til at slå op og finde konkrete gode råd til, hvordan man så tager hul på den snak. Vi har skrevet det hele i et sprog, der er let at forstå, og tegningerne bidrager også til at gøre det mere blødt, forklarer Michael Helge Andersen, socialpædagog i Autissecenter Syd i Rødekre.

I hvert afsnit - opbygget i alfabetisk rækkefølge - er der nogle faste elementer: Ordets betydning, som fortæller, hvad fx ordet erogene zoner eller porno betyder, ligesom der også beskrives hvilke forskellige udtryk, man kan bruge om ordet. Så er der tre typiske spørgsmål om det konkrete emne - og en række sætninger, man som fagperson kan bruge til at belyse emnet.

- Den røde tråd i bogen er, at det skal være let at gå til selv de mest svære emner. Og det underbygger vi med de tegninger, vi har valgt - fordi vi alt andet lige tror, at det fx er lettere at tale om et emne som analsex, hvis det er nænsomt illustreret frem for et foto, som godt kan virke voldsomt, siger Michael Helge Andersen.

Et værktøj til medarbejderne

Hele idéen med projektet er, at der skal være noget konkret at tage afsæt i, når fx en borger kommer og stiller spørgsmål om, hvordan man onanerer - eller hvis man som medarbejder ser et behov for fx at tale følelser og kæresteri med borgerne.

- De fleste af os kender jo godt til de forskellige

SENSUALITET

De fem forfattere bag bogen håber, at de farverige naturtro illustrationer gør det lettere og måske mere naturligt for både borgerne og medarbejderne at tale om seksualitet og sensualitet.

typer samtalekort og bøger, der er omkring seksualitet. Men det, vi synes har manglet, er noget, som gør det lettere for medarbejderne at få hul på de ofte lidt tabublagte emner. Hvis fx en borger får lidt røde kinder, når han kigger på en illustration af en penis i bogen, ja så kan man som medarbejder slå op under ordet penis og få konkrete bud på, hvad man helt lavpraktisk kan sige og gøre, forklarer Birgithe Maarup Ludvigsen.

I processen med at skrive bogen har de fem socialpædagoger løbende afprøvet og præsenteret materialet for flere kolleger - og deres reaktion har givet blod på tanden, fortæller Michael Helge Andersen.

- De fortæller, at materialet er let at slå op i og bruge - og at der bliver peget, grinet og spurgt løs fra borgernes side. Så vi er slet ikke i tvivl om, at vi har ramt rigtigt med det her projekt, siger han.

I Brønderslev Kommune har Birgithe Maarup Ludvigsen foreløbig fået ok fra ledelsen til, at konceptet skal udbredes til de bosteder og boformer i kommunen, som kan have glæde af bogen. ■

Vil du vide mere om bogen, så kontakt Michael Helge Andersen på mhand@aabenraa.dk

SEKSUALITET

Vi samler de gode erfaringer

Hjemmesiden sosos.nu er et nyt bud på, hvordan man formidler viden og erfaringer om seksualitet og sensualitet

Af Tina Løvbom Petersen, tl@sl.dk

Er der noget, der er tabublagt - altså ud over døden - så er det borgernes seksualitet. Derfor har vores mål været at udvikle et værktøj, der hjælper fagpersonalet i mødet med borgerne.

Sådan fortæller Henriette Malmberg, afdelingsleder Lindegården på Fredensborg.

Hun er lige nu ved at færdiggøre seksualvejlederuddannelsen - og i forbindelse med forløbets sidste formidlingsopgave har hun sammen med tre kolleger fra andre socialpædagogiske arbejdspladser - Mia Marie Heelund Ydo, Andreas Reffstrup Melander og Lilith Kirstine Muller udviklet en helt ny hjemmeside, sosos.nu.

- Vi har selv savnet et sted, hvor man kan slå det hele op - lige fra de bedste råd og konkrete værktøjer til ekspertviden og praksiserfaringer. Derfor har vi valgt at lave en hjemmeside, der kan

fungere som det sted, man som fagprofessionel søger hen, når man har brug for hjælp, siger Henriette Malmberg.

Dilemmaer og blog

På hjemmesiden, der først for alvor kommer til at køre efter årsskiftet, kan man fx søge viden om, hvordan man bedst kommer i gang med at lave en seksualpolitik, eller få tips til hvordan man etablerer et netværk. Det er også meningen, at man skal kunne dele fortællinger med hinanden, ligesom de fire socialpædagoger bag siden vil samle relevante faglige artikler og små videofilm, man som fagperson kan lade sig inspirere af.

- Vi forsøger kort sagt at samle alt det, man kan få brug for ét sted. Og så håber vi, at vores kolleger rundt omkring selv er åbne over for at byde ind med cases, dilemmaer fra hverdagen eller måske skrive på en blog, så sitet bliver dynamisk og inspirerende for alle os, der jo også skal kunne håndtere borgerens følelser og seksualitet i vores arbejde, siger Henriette Malmberg. ■

Læs mere på sosos.nu

SPØRGSMÅL
SOSOS
SEKSUALITET
SENSUALITET

SATSPULJE

Fokus på psykiatri, beskæftigelse og udsatte børn

Socialpsykiatrien er for første gang tænkt ind. Flere med handicap skal i arbejde. Og indsatsen over for udsatte børn og unge styrkes. Det er blandt de vigtigste resultater af de satspuljeaftaler, der for nylig er indgået

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk

Politikerne er i løbet af november blevet enige om flere forskellige satspuljeaftaler - og en del af dem har stor indflydelse på de områder, socialpædagoger agerer i. Det gælder bl.a. satspuljeaftalen på socialområdet, der i år fokuserer på udsatte familier, anbragte børn og hjemløse. Det gælder satspuljeaftalen om psykiatri og sundhed, hvor socialpsykiatrien for første gang er tænkt ind - og det gælder satspuljeaftalen på beskæftigelsesområdet, som i høj grad sætter fokus på at sikre, at flere mennesker med handicap kommer i arbejde.

Vi giver dig her hovedpunkterne i de tre aftaler:

Socialområdet:

Flere penge til midlertidige boliger til hjemløse, styrket

indsats til udsatte familier - og penge til anbragte børns læring. Det er hovedingredienserne i satspuljeaftalen på socialområdet, hvor pengene i år især går til udsatte børn, unge og deres familier.

Socialpædagogernes formand Benny Andersen roser politikerne for med aftalen at sætte børnene i centrum:

– Det betyder fx ekstremt meget for anbragte børn, at der er mere hjælp på vej til de biologiske forældre, så der kan skabes ro og tryk omkring anbringelsen, siger han.

Med satspuljeaftalen afsættes der bl.a. 257,8 mio. kr. til udsatte børn og unge og deres familier, der skal bruges på indsatser til målrettet støtte til forældrene under anbringelsen, styrket familiebehandling i udsatte familier og styrket læringsmiljø for anbragte børn og unge.

Der afsættes også 11,5 mio. kr. til midlertidige boliger til hjemløse.

Læs mere om aftalen på kortlink.dk/vvudw

Psykiatri og sundhed:

En strategisk omlægning af indsatsen i den kommunale socialpsykiatri og kompetenceløft af ledere og medarbejdere i socialpsykiatrien er blandt initiativerne i den delaftale af satspuljen, som handler om

psykiatri og sundhed. Og det, at socialpsykiatrien overhovedet er med i en satspuljeaftale, er værd at fejre, lyder det fra forbundsnæstformand Verne Pedersen:

– Det har vi kæmpet for længe. Og helt overordnet peger aftalen på nogle af de udfordringer, der er vigtige at løse i psykiatrien, siger hun.

Som en vigtig del af aftalen afsættes der 22 mio. kr. til 'en strategisk omlægning af udvikling af indsatsen i socialpsykiatrien', hvor der oprettes et partnerskab med op til fire kommuner, der skal udvikle og afprøve en ny model for socialpsykiatrien. Samtidig afsættes der penge til en investeringspulje, hvor kommunerne kan søge penge til en mere recovery-orienteret indsats - altså mere socialpædagogisk arbejde.

Den største del af midlerne i aftalen går dog til at styrke den tidlige forebyggende indsats i kommunerne for psykisk sårbare unge (60,2 mio.kr.) og videns- og kompetenceløft af ledere og medarbejdere i socialpsykiatrien (67,1 mio.kr.).

Læs mere om aftalen på kortlink.dk/vvve8

Beskæftigelsesområdet:

128 mio. kr. - og 11 forskellige initiativer skal være med til at

sikre, at flere mennesker med handicap kommer i arbejde. Det er resultatet af årets satspuljeaftale på beskæftigelsesområdet. I initiativerne er der bl.a. afsat penge til en pulje til projekter med virksomhedsrettede indsatser for personer med handicap, til et styrket fokus på handicapområdet i jobcentrene, til en permanent platform til at udbrede viden om handicap og beskæftigelse - og en ramme, der skal sikre bedre udslusning og overgang fra særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU).

Men desværre tilgodeser aftalen langt fra alle mennesker med handicap, lyder det fra forbundsnæstformand Marie Sonne:

– Også borgere på førtidspension og borgere med omfattende handicap vil gerne bidrage til samfundet, men denne gruppe får desværre ikke hjælp fra den satspuljeaftale, der nu er indgået. Så der er stadig lang vej igen, hvis alle mennesker med handicap skal have ordentlige vilkår for beskæftigelse og aktivitetstilbud, siger hun. ■

Læs mere om aftalen på kortlink.dk/vvvec

Formanden på facebook
Bliv ven med Benny Andersen

www.facebook.com/forbundsformand

PÆDAGOGISK MASSAGE

UDDANNELSE & GRUNDKURSUS

Styrk relation & selvopfattelse
gennem fordybelse & nærvær

Start 13|05|19 - se program - cfpm.dk

CENTER FOR PÆDAGOGISK MASSAGE ApS • V/Eirik Tollefsen
+45 2098 8247 • tollefsen@email.dk • www.cfpm.dk

PSYKIATRI

En håndsrækning til børnene

Jeg har fx haft en familie, hvor et af temaerne var at få et sprog for psykisk sygdom. De havde vænnet sig til ikke at tale om elefanten i rummet. Derfor arbejdede vi med at indføre familiemøder i hjemmet, hvor vi sammen lavede en dagsorden, der passede dem

Kate Hilario Jønsson,
socialpædagog

Det kan være svært at være barn, når mor eller far lider af en alvorlig psykisk sygdom. I en ny tværfaglig indsats i Region Hovedstadens Psykiatri arbejder socialpædagog Kate Hilario Jønsson med at støtte sårbare børn i familier med psykisk sygdom

Af Trine Kit Jensen, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

De har ofte øget risiko for selv at få en psykisk sygdom som voksne - og allerede under opvæksten har de oftere end andre børn sociale problemer eller begyndende psykiske vanskeligheder.

Vi taler om børn, som vokser op i en familie, hvor den ene eller begge forældre har en alvorlig psykisk sygdom. En særlig gruppe af børn, som der her i landet ikke hidtil har været et specialiseret tilbud til.

Men som led i et forskningsstudie afprøver Region Hovedstadens Psykiatri i øjeblikket en nyudviklet indsats, kaldet VIA Family, som socialpædagog Kate Hilario Jønsson er en del af.

– Hvis en forælder bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling eller er tilknyttet distriktskykiatrien, får barnet her typisk tilbudt én eller måske to samtaler med en nøgleperson, der er uddannet i at tale med børn. I kommunerne kan der være tilbud i forvaltningen fra fx familiehusene, hvis der opstår bekymring, fordi et barn fx ikke kommer i skole, men her vil der så primært være fokus

på skolegang. I VIA Family arbejder vi mere bredspektret med både børnene og deres forældre og med alle de problemer, der måtte være i familien, fortæller Kate Hilario Jønsson.

Baggrunden for projektet er bl.a., at de arvelige faktorer i forhold til psykisk sygdom har vist sig at være større end hidtil antaget.

– Derudover er børnene også psykisk og socialt sårbare, fordi forældrene i perioder er så hårdt ramt af deres sygdom, at det kan give udfordringer i forhold til forælderrollen. Det giver nogle ubalancer i familielivet, som præger børnene, påpeger Kate Hilario Jønsson.

Skræddersyet efter behov

Forskningsprojektet omfatter i alt 100 familier i København og på Frederiksberg med børn i alderen 6-12 år, som har en mor eller far, der lider af bipolar sygdom, skizofreni eller moderat til svær tilbagevendende depression (se boks).

Alle familier får tilknyttet en fast primær kontaktperson, hvor Kate Hilario Jønsson er en af fire kontaktpersoner i et tværfagligt team, der også tæller en psykolog, en psykiatrisk sygeplejerske og en socialrådgiver.

Som kontaktperson møder man både familierne i hjemmet og i børne- og ungdomspsykiatriens lokaler i Brønshøj.

– Typisk starter vi med at arbejde med forældrenes livslinje og taler med dem om, hvilke markante begivenheder, der har været i deres liv. På den måde lærer vi familien lidt at kende, og får også et overblik over, hvornår den psykiske sygdom kom ind i billedet, fortæller Kate Hilario Jønsson.

Næste skridt er et hjemmebesøg, hvor børnene i

SAMVÆR

For Kate Hilario Jønsson er det naturligt at træde ind i familiens hverdag og fx tage opvasken sammen som værktøj til at udbygge relationen. Fra sit tidligere arbejde som familievejleder ved hun godt, at det er lettere at agere i de udsatte familier, når man kommer med en meget praktisk tilgang.

HJEMME OG UDE

Kontaktpersonerne i VIA Family møder både familierne på hjemmebane og i børne- og ungdomspsykiatriens lokaler i Brønshøj.

projektet bliver præsenteret for kontaktpersonen. Hvordan det skal foregå, er i forvejen planlagt sammen med forældrene, så Kate Hilario Jønsson fx ved, hvor meget de har fortalt børnene om sygdommen.

Arbejder med de tre huse

Også med børnene bliver der arbejdet med livslinjer på en måde, der er tilpasset deres alder. Derudover bruger Kate Hilario Jønsson værktøjet 'De tre huse', der er en metode, som kan støtte børnene i at give udtryk for tanker og følelser og finde ud af, om de hører til i 'det gode hus', 'bekymringernes hus' eller 'drømmenes hus'.

Selve indsatsen bliver skræddersyet efter behov, og de indledende samtaler bliver brugt til at identificere, hvilke temaer der skal arbejdes med i de enkelte familier.

– Jeg har fx haft en familie, hvor et af temaerne var at få et sprog for psykisk sygdom. De havde vænnet sig til ikke at tale om elefanten i rummet. Derfor arbejdede vi med at indføre familiemøder i hjemmet, hvor vi sammen lavede en dagsorden, der passede dem. Bl.a. havde vi en 'spørgsmålspose', der hjalp børnene med at få svar på deres spørgsmål i forhold til den psykiske sygdom – fx om de også selv kunne blive syge, fortæller Kate Hilario Jønsson.

Hjælper en buket blomster?

Når familierne undervises i, hvad det vil sige at have en psykisk sygdom, bliver der bl.a. vist små film fra Psykiatrifonden. Det kan hjælpe børnene med at forstå, hvorfor deres mor eller far kan være træt, irriteret eller se meget trist ud.

– Når vi taler om psykisk sygdom i familierne,

gør vi det på en eksternaliserende måde, så vi får placeret sygdommen uden for mor eller far. Mor er mor, og far er far, men har så en sygdom, der nogle gange driller, siger Kate Hilario Jønsson.

Børnene får selv mulighed for at sætte ord på, hvordan de kan mærke det på deres mor eller far, når sygdommen driller. Og forældrene inddrages i snakken, så der stille og roligt bliver åbnet op for, at familien kan tale sammen om sygdommen og de ting, der presser sig på hos børnene.

– Det kan handle om, hvad der er svært, når de skal have kammerater med hjem. Mange børn vil også gerne vide, om de kan gøre noget for at hjælpe og kan fx spørge, om det vil hjælpe af give deres syge mor en buket blomster. Så snakker vi om, at mor sikkert vil blive rigtig glad for at få blomster, men at det godt kan være, hun ikke smiler, fortæller Kate Hilario Jønsson.

En typisk træk hos mange af børnene er, at de føler skyld i fx situationer hvor bølgerne er gået højt i familien.

– Alle børn roder, larmer og skændes med deres søskende. Men i familier med psykisk sygdom er tærsklen for, hvor meget forældrene kan klare, nok lidt lavere end i andre familier. Måske bliver de vrede og kommer til at råbe højt. Så bliver børnene bange og oplever samtidig, at det er dem, der er skyld i, at situationen blev kørt op, siger Kate Hilario Jønsson.

Støtte til forælderrollen

Som en del af Via Family-indsatsen får forældrene tilbud om støtte og vejledning i forælderrollen efter Triple P-modellen (Positive Parenting Program), der er en evidensbaseret metode udviklet i Australien.

– Grundtanken bag programmet er, at familier

med psykisk sygdom i forhold til andre familier er ekstra udfordrede. Som kontaktpersoner er vi derfor blevet undervist og certificeret i tre af de fem moduler i Triple P-metoden og tilbyder et forløb, der kan støtte forældreskabet, fortæller Kate Hilario Jønsson.

Forløbet strækker sig over 10-12 gange og byder bl.a. på rollespil, som giver forældrene mulighed for at øve sig i at tackle de udfordringer, der er i forhold til børnene og prøve løsningsmodellerne af derhjemme.

– Vi giver dem en redskabskasse med meget konkrete anvisninger på, hvad de kan gøre, hvis de måske oplever, at børnene ikke vil hjælpe til derhjemme eller ikke hører efter, hvad de siger. Problemstillingerne er ofte helt almindelige, men generelt taler mange forældre ikke så meget med andre forældre om børneopdragelse, og dér er træningen meget effektiv, siger Kate Hilario Jønsson.

Fordel med mange fagligheder

En stor fordel ved projektet er ifølge Kate Hilario Jønsson, at der er flere fagligheder i spil.

– Der er ikke kun én måde at se en familie på, og når vi holder møder og konferencer, er vi gode til at være nysgerrige på hinandens fagligheder og få dynamik ind i arbejdet med familierne, siger hun.

Socialrådgiveren kan fx komme på banen i forhold til familier, der har svært ved at få økonomien til at hænge sammen, og opdage, at de ikke har søgt boligsikring. Hvis et barn viser tegn på angst, kan psykologen tilbyde et angstforløb, og psykiatrisygeplejersken kan spotte, om der i forhold til en af de voksne måske er behov for medicinregulering.

Selv er Kate Hilario Jønsson som 60-årig alderspræsident i teamet og har pædagogiske erfaringer fra både dag- og døgninstitutioner og familieundersøgelser, ligesom hun i en årrække har arbejdet som familievejleder.

– Jeg har en stor viden om, hvordan det er at være en familie og kan se projektfamiliernes

udfordringer i det perspektiv, så alt ikke kommer til at handle om psykiatri og diagnoser. Hvis man ikke kan få sit barn til at sove, behøver det jo ikke at være, fordi man er psykisk syg. Det er et problem, alle familier kender. Omvendt kan der i andre situationer være alvorlig grund til bekymring, og så må vi handle på og eventuelt henvise videre, siger hun.

Som familievejleder har hun også været vant til en tilgang, hvor hun som rollemodel yder hjælp til selvhjælp, og den praktiserer hun også i VIA Family. Ude i en familie kan hun foreslå at hjælpe med at tage opvasken, så den kommer af vejen, mens hun taler med mor eller far.

– Det der med at agere ind i familierne med en meget praktisk tilgang, hvor jeg gør noget sammen med dem, har jeg stor erfaring med som familievejleder, både i forhold til børn og voksne, siger hun.

Voldsomt tabuiseret

I øjeblikket er Kate Hilario Jønsson bl.a. kontaktperson for et barn og en enlig forælder med depression, der går derhjemme. Forælderen har indvandrerbaggrund og for at få vedkommende ud af isolationen, har de sammen besøgt Muhabet, der er et værested på Nørrebro for psykisk syge indvandrere og flygtninge. Tanken er, at forælderen på sigt skal få mod på at gå derhen alene.

– Den slags tilbud er der mange af, både til børn og voksne. På et tidspunkt er vi der ikke mere, og så skulle det gerne være sådan, at det hele ikke falder sammen, men at familierne er blevet rustet til selv at opsøge tilbuddene, siger hun.

I sit arbejde har hun mødt familier, der ikke har talt med andre om, at den ene af forældrene har en psykisk sygdom, og der har også været tilfælde, hvor børnene ikke var informeret.

– Det er kommet rigtig meget bag på mig, men hænger måske sammen med, at der ikke før har været en indsats som VIA Family, hvor der bliver åbnet op for at tale om noget, som stadig er voldsomt tabuiseret og stigmatiserende siger hun. ■

Børnene er også psykisk og socialt sårbare, fordi forældrene i perioder er så hårdt ramt af deres sygdom, at det kan give udfordringer i forhold til forældrerollen. Det giver nogle ubalancer i familielivet, som præger børnene

Kate Hilario Jønsson,
socialpædagog

Hvad er VIA Family?

- Forskningsprojektet VIA Family omfatter i alt 100 familier i København og på Frederiksberg med børn i alderen 6-12 år, som har en mor eller far, der lider af bipolar sygdom, skizofreni eller moderat til svær tilbagevendende depression.
- Halvdelen af familierne får tilbudt indsatsen i VIA Family, mens den anden halvdel får standardtilbuddene i offentlige regi, så det bliver muligt at sammenligne effekterne.
- VIA Family-indsatsen løber over 18 måneder - foreløbig frem til udgangen af 2019. Formålet er at finde ud af, om indsatsen kan lette belastningen på familien, reducere børnenes psykiske vanskeligheder og på langt sigt forebygge anbringelser uden for hjemmet og udvikling af egentlig psykisk sygdom.
- Projektet har fået ni mio. kroner i støtte fra Sundhedsstyrelsens satspuljemidler til gavn for mennesker med psykiske lidelser, mens Trykfondens har ydet støtte på fire mio.
- I spidsen for forskningsprojektet står Anne A. E. Thorup, speciallæge i børne- og ungdomspsykiatri, ph.d. og klinisk forskningslektor på Institut for Klinisk Medicin på Københavns Universitet.

Læs mere om projektet på kortlink.dk/vqk5

KRIMINALITET

Flere udviklingshæmmede får en anbringelsesdom

Antallet af dømte udviklingshæmmede er næsten fordoblet på ti år – og mange får en dom uden slutdato

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Ved normale fængselsdomme har du en dato på, hvornår din dom er ophævet. Det har du ikke her, så du ved ikke, hvad fremtiden bringer. Det er så ulideligt.

Sådan siger 40-årige Rasmus Nielsen til DR. Han tilhører en gruppe mennesker, som der bliver flere af – nemlig udviklingshæmmede med en anbringelsesdom.

Rasmus Nielsen er flere gange

dømt for vold. Men i Danmark bliver udviklingshæmmede ikke straffet med fængsel. I stedet kan de idømmes en foranstaltningsdom, hvor de bliver dømt til anbringelse på en institution. I 2016 fik 130 mennesker en sådan anbringelsesdom, og det er dobbelt så mange som for 10 år siden.

Der kan være flere forklaringer på stigningen, mener fagskulent Anders Gimbel, der har lavet rapporten 'Domfældte og Udviklingshæmmede – Data og fortælling' for Region Midtjylland.

– Dels er man blevet mere opmærksom på at lave mentaltalerklæringer på en gruppe borgere, (der ellers kunne være blevet idømt en fængselsdom, red.), og dels er der blevet større opmærksomhed på at

anmelde eventuelle forhold fra sociale tilbud, hvor vedkommende i forvejen er indskrevet, siger han til DR.

Rimelig eller urimelig forskelbehandling

I Rasmus Niensens tilfælde er der ikke sat en slutdato for dommens ophør. Det gælder ifølge DR for 40 pct. af de anbringelsesdomme, der blev givet i 2016.

Og de tidsbestemte domme er urimelig forskelsbehandling, mener Landsforeningen LEV. Som kommentar til, at udviklingshæmmede typisk får en dom for vold, siger politisk konsulent i LEV Thomas Gruber:

– Det sker også for alle mulige andre, men dem spærres vi ikke inde for evigt. Det skal naturligvis også gælde den her målgruppe.

Et andet synspunkt går på, at de udviklingshæmmede udsættes for en rimelig forskelsbehandling, da de i modsætning til andre ikke skal straffes for fx vold. Tidligere på året havde Fredericia Dagblad et tema om dømte udviklingshæmmede, og her sagde formanden for Samråd for udviklingshæmmede lovovertrædere i Syddanmark, jurist Lea Friberg:

– De er straffri, men opfører sig på en måde, som vi som samfund ikke vil acceptere. Derfor vil vi hjælpe dem med at lære, hvordan man opfører sig. Nogen lærer det hurtigere end andre, og for dem, der ikke kan lære det, skal vi via en foranstaltning undgå, at de begår ny kriminalitet. ■

A-KASSE

Lille a-kasse, stor tilfredshed

Formand for Socialpædagogernes a-kasse Michael Madsen var godt tilfreds med den aktuelle status i sin beretning på a-kassens delegeretmøde.

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk

Medlemmerne er generelt rigtig godt tilfredse med Socialpædagogernes a-kasse (SLA), og tilfredsheden

er steget det seneste år, viser gentagne undersøgelser fra MSI. Sammenlignet med andre a-kasser ligger SLA på en førsteplads målt på tilfredshed og loyalitet.

Ifølge formand for a-kassen Michael Madsen skyldes den høje tilfredshed bl.a., at a-kassen lykkes med at være en fagspecifik a-kasse for socialpædagoger, og at medlemmerne derfor oplever at blive mødt med relevant råd og vejledning.

Det kom frem, da han fremlagde beretning på Socialpædagogernes a-kasses

delegeretmøde midt i november. Han fortalte også, at ledigheden blandt socialpædagoger er lav – og at antallet af ledige medlemmer er faldet det seneste år.

I alt er 1.416 medlemmer aktuelt ledige mod 1.716 i 2017. Også blandt de nyuddannede er ledigheden faldende.

Opholdskravet i spil

Et af de politiske indsatsområder, som a-kassen har fokus på i øjeblikket, er regeringens lovforslag om opholdskrav. Opholdskravet indebærer, at man – for at have ret til

dagpenge – skal have haft ophold i Danmark eller et andet EU/EØS-land i syv ud af de seneste otte år.

A-kassen deltager lige nu i Danske A-kassers kampagne for at forsøge at få lovforslaget taget af bordet. Det er en forringelse af den kollektive arbejdsløshedsforsikring, siger Michael Madsen og uddyber:

– Samtidig er det problematisk, at man smugler udlændingelovgivning ind i det, der reelt er et forsikringsystem. Det er en uskik, som vi gør, hvad vi kan for at stoppe. ■

FAMILIEPLEJE

Plejefamilier skal klædes bedre på

Mere ensartet godkendelse, intensiv støtte i starten af anbringelsen – og flere typer plejefamilier. Et lovforslag vil hæve kvaliteten i plejefamilierne

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

En plejefamilie skal ikke bare være en plejefamilie. Fra første juni næste år skal børn enten anbringes i en almen plejefamilie, en forstærket plejefamilie, en specialiseret plejefamilie – eller (som i dag) hos familie eller andet netværk i en netværksplejefamilie.

Det bliver et af resultaterne, når et lovforslag om 'Mere kvalitet i plejefamilier' efter alt at dømme vedtages i december.

Om et barn skal være i den ene eller den anden type plejefamilie afhænger af barnets støttebehov. De almene plejefamilier er for børn med lette til moderate støttebehov, de forstærkede plejefamilier er for børn med moderate til svære støttebehov – og de specialiserede plejefamilier er for børn med svære støttebehov. Det kan også komme på tale at anbringe et barn i en specialiseret plejefamilie, hvis der fx er et vanskeligt forældresamarbejde, hvor forældrene samarbejder anbringelsen.

– Socialpædagogerne er positive overfor, at det bliver tydeligt, at der er stor forskel på plejebørnenes behov, og at nogle har brug for en særlig indsats, siger forbundsnæstformand i Socialpædagogerne Verne Pedersen.

74 millioner til kvalitetsløft

Lovforslaget er resultatet af en aftale, der allerede i 2017 blev indgået mellem alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten. Og i forbindelse med sidste års Satspuljeaftale blev der afsat 74 mio. kr. til at løfte kvaliteten i plejefamilierne.

Lovforslaget indebærer bl.a.,

at kommunerne får pligt til at tilbyde et intensivt opstartsforløb i begyndelsen af anbringelsen, at alle nye familieplejere skal gennemføre et nationalt, videnskaberet grundkursus og at støtte og økonomi skilles ad, så den støtte, plejefamilien har ret til under anbringelsen, gives af en anden person end den, der forhandler plejefamiliens honorering og vilkår.

Der skal også indføres en mere ensartet model for socialtilsynenes godkendelse af plejefamilier.

– Eneste alvorlige minus er, at det ikke bliver et lovkrav, at specialiserede plejefamilier skal have en pædagogisk uddannelse. Det mener vi ellers havde været det eneste rigtige både for børnene og familieplejernes skyld. Det kan være en barsk oplevelse at tage imod et omsorgssvigtet barn uden at have kompetencerne til det, siger Verne Pedersen.

Et skridt i den rigtige retning

Under førstebehandlingen af lovforslaget var alle Folketingets partier positive, omend flere påpegede, at det kun er første skridt i den rigtige retning.

Lovforslaget indebærer også, at det ikke længere bliver muligt at blive konkret godkendt plejefamilie, der kun er godkendt til at tage vare på et eller flere helt bestemt børn – medmindre der er tale om en netværksplejefamilie. Plejefamilier, der allerede er konkret godkendt, fortsætter indtil anbringelsen ophører.

Vedtages lovforslaget, opfører kategorien 'kommunalt ansatte plejefamilier,' der er godkendt til at tage sig af børn med svære støttebehov. I stedet omfattes den type plejefamilier af de 'specialiserede plejefamilier'. ■

NOTER

Flere unge hjemløse

I Danmark stiger antallet af hjemløse i modsætning til udviklingen i de andre nordiske lande. Særligt blandt de unge hjemløse er det galt. Danmark er nemlig det land i Norden, der har flest nye hjemløse unge, viser en ny undersøgelse fra tænketanken Kraka. Den primære årsag til stigningen er ifølge Vibe Klarup fra alliancen 'Hjem til Alle' manglen på billige boliger. Både i Danmark, Norge og Finland arbejder man med Housing First-strategien, men i de to sidstnævnte lande har man samtidig fokus på at sikre, at der findes boliger, som de hjemløse kan betale. Danmark er desuden det nordiske land, hvor flest hjemløse også har en psykisk sygdom. Mere end hver anden hjemløs har en psykisk sygdom. Det gælder for ca. hver tredje i Sverige og Norge.

mad

Podcast: Bliv klogere på evidens

Er det rigtigt, at 90 pct. af alt socialpædagogisk arbejde sker uden evidens? Og altså uden viden om, hvorvidt det virker eller ej? Hvordan kommer man væk fra den tilfældige mavefornemmelse? Og hvad kan til gengæld være bagsiden af medaljen ved øget brug af evidensbaserede metoder? I den nye podcast 'Er evidens altid det bedste?' bliver disse og andre spørgsmål diskuteret af socialpædagog og pædagogisk konsulent Hans Jacobsen, socialforsker Dikke Cramer Jensen samt lektor i sociologi Anders Petersen. Podcasten er udarbejdet af Socialpædagogernes Fagligt selskab om mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser i boenheder. *Lyt med på kortlink.dk/wwfx*

mrk

Anerkendelse af socialpædagogisk arbejdsplads

Great Place to Work har netop kåret Job-, Aktivitets- og Kompetencecenteret (JAC) i Gentofte Kommune som Danmarks Bedste Offentlige Arbejdsplads. 'Prisen er en kæmpe anerkendelse af, at det virker at vende tingene på hovedet. Vi har indført en flad ledelsesstruktur, så det er medarbejderne og ikke ledelsen, der har lagt strategien for hele organisationen. Derfor ved alle, hvor vi skal hen, og alle er topmotiverede for at gøre en forskel for borgerne', siger centerleder på JAC, Ann-Christina Matzen Andreasen til Danske Kommuner. JAC er et job-, aktivitets- og kompetencecenter til borgere med særlige behov og drives ud fra mottoet om, at alle kan lære noget, og alle kan blive til noget.

mrk

Leg som pædagogisk værktøj

Et nyt forskningsprojekt skal styrke fællesskabet for socialt udsatte børn. Forskningsprojektet 'Can I join in' har til formål at undersøge, hvordan leg kan bruges som pædagogisk værktøj i inklusionsarbejdet med socialt udsatte børn i alderen seks til ni år. Projektet er tilknyttet Designskolen Kolding og har fået tildelt 5 mio. kr. af Det Frie Forskningsråd. Nyere forskning viser nemlig en tæt sammenhæng mellem social udsathed og manglende legekompetencer. Ifølge professor i leg og design Helle Marie Skovbjerg fra Designskolen Kolding skal projektet bidrage til at forbedre socialt udsatte børns deltagelse i legefællesskaber og deres evne i at indgå i fællesskaber.

tlm

Vejen til det ordinære arbejdsmarked

SYNSPUNKTER

Bringes efter en redaktionel vurdering. Synspunkter må højst fylde 8.000 anslag.

LÆSERBREVE

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Læserbreve og synspunkter, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet.

Læserbreve og synspunkter sendes til nyhedsrum@sl.dk

I Guldborgsund har vi succes med at sikre borgere med handicap job på det ordinære arbejdsmarked – og vel at mærke job, der holder. Så lad os nu tale om støttet frem for beskyttet beskæftigelse

Af Laura Hvalsøe-Dybdahl og Søren Rasmussen

Guldborgsund Handicap har gennem de sidste mange år haft stort held med at hjælpe borgere fra beskyttet beskæftigelse ud på det ordinære arbejdsmarked. Med inspiration fra den amerikanske bevægelse 'Supported Employment' er der iværksat flere initiativer, der har som formål at understøtte borgere med handicap i at få et godt og meningsfuldt arbejdsliv.

Tankegangen er, at borgere med handicap ikke skal beskyttes på særlige arbejdspladser udelukkende indrettet til borgere med handicap, men derimod støttes til at blive integreret på almindelige arbejdspladser.

Der er dermed tale om en 'støttet beskæftigelse' frem for 'beskyttet beskæftigelse'.

Indsatsen er koordineret og udført af organisationens to jobkonsulenter. De varetager en række opgaver forbundet med at hjælpe borgeren ind på arbejdsmarkedet og skabe en stærk rød tråd i forløbet.

Konsulenterne går først og fremmest i dialog med borgerne og lægger en plan for, hvad de ønsker, og hvad der er muligt.

Dernæst skal der ofte sættes ind på flere fronter med inddragelse af både jobcenter, uddannelsesinstitutioner, arbejdsplads og ikke mindst borgeren selv. Konsulenterne sørger for at fastholde både virksomhed, borger og andre interessenter på målet og følger borgeren tæt i forløbet.

En høj succesrate

I løbet af de sidste seks år har konsulenterne hjulpet 28 personer med kognitive handicap videre i ordinær beskæftigelse. Alle sammen personer, der oprindeligt var vurderet uegnede til at varetage et arbejde.

Fastholdelsesprocenten er også bemærkelsesværdig: Samtlige borgere er nemlig blevet i deres ansættelsesforhold – med undtagelse af én borger,

der skulle flytte til en anden kommune.

Netop det at fastholde borgerne i deres ansættelse oplever jobkonsulenter som den sværeste opgave. Frafaldet er nemlig ofte højt i andre kommuner – helt op til 50 pct. inden for det første års beskæftigelse.

Vi kan konstatere, at fastholdelse kræver, at der er den nødvendige støtte i en vis periode efter jobopstart. Den første tid på den nye arbejdsplads kræver tryghed og tilvænnning, og det er derfor vigtigt, at man ikke smækker døren for hurtigt i, når borgeren er på vej ud af systemet.

Som job- og virksomhedskonsulent søger man for støtte i form af opfølgingsmøder, besøg på virksomheden og en sikkerhed for, at borgeren altid kan ringe, hvis det brænder på.

Men ikke kun borgeren kan have behov for en fortsat vejledning omkring ansættelsesforholdet. Også virksomhederne bevare kontakten og kan modtage umiddelbar vejledning, hvis der opstår tvivlsspørgsmål eller udfordringer med ansættelsesforholdet. Hvis denne fleksibilitet bevares efter borgerens exit fra den beskyttede beskæftigelse, vil der kunne skabes

mange og holdbare job til en mangfoldighed af arbejdsdygtige borgere i vores samfund.

Syv trin på vejen

Skulle man sætte de gode resultater i Guldborgsund Handicap på formel, ville følgende syv trin være afgørende for den vellykkede indsats:

1. I første instans er det et spørgsmål om at identificere ressourcerne hos den arbejdsøgende og finde et godt match. I Guldborgsund Handicap står jobkonsulenterne for at lave et grundigt afklaringsforløb, hvor de i dialog med borgeren definerer realistiske mål og overvejer forskellige muligheder. Der laves i den forbindelse en ressourceprofil over borgeren, der definerer kompetencer og mulige arbejdsopgaver, ideelle arbejdstider, medicinindtagelse, særlige behov, etc.

2. Afklaringsforløbet sker i et godt og fleksibelt samarbejde med visitation, jobcentre og uddannelsesinstitutioner i kommunen. Visitationen kan altid kontakte jobkonsulenten, når de har brug for sparring omkring en borgers muligheder, mens der samarbejdes med jobcenteret om overgangsforløbet fra beskyttet til ordinær beskæftigelse. Uddannelsesinstitutionerne er med til at tilrettelægge kurser, der imødekommer de specifikke behov for nye kompetencer.

3. Det er altafgørende, at der er en fælles dør mellem borger og arbejdsmarked. I Guldborgsund Handicap fungerer

Tankegangen er, at borgere med handicap ikke skal beskyttes på særlige arbejdspladser udelukkende indrettet til borgere med handicap, men derimod støttes til at blive integreret på almindelige arbejdspladser.

jobkonsulenten som den mellemmand, der har overblikket, kan lave de rette match og sikre en god dialog mellem parterne. Arbejdsgiverne er utrolig glade for den her ordning, da de med kort varsel kan modtage støtte, hvis der opstår tvivlsspørgsmål eller udfordringer.

4. Indsatsen bliver bedst, hvis der i nærmiljøet findes frem til så mange relevante beskæftigelsesmuligheder som muligt. Guldborgsund Handicap har etableret samarbejde med flere virksomheder i kommunen, der alle sætter pris på at være en del af dette netværk. Det gælder fx byens sæbefabrik, restauranter, indkøbscentre og kommunale organisationer.

5. Der skal være fokus på kompetenceudvikling. I samarbejde med uddannelsesinstitutioner som VUC og CELF tilrettelægges Guldborgsund Handicap kompetencegivende kurser målrettet den enkelte borgers behov som fx et kørekortsforløb, stilladskursus, kursus i levedsmiddelhygiejne, motorkædesavskursus, dansk, matematik eller IT. Det er med til at give et utroligt stort

løft, hvor borgerne efterfølgende kan påtage sig flere jobfunktioner og ultimativt komme videre ud i en ordinær ansættelse.

6. Når der er fundet et godt match og indgået aftale om en ansættelse, skal der iværksættes et grundigt forberedelsesforløb. Det er vigtigt, at borgerne er forberedt på hvilket arbejdsliv, de går i møde, og hvad der kræves af dem. Omvendt skal den kommende arbejdsplads også være klædt på til at tage imod en borger, der har nogle lidt andre forudsætninger end andre medarbejdere. De tilknyttede ledere, værkstedsassistenter eller kolleger bliver således vejledt af jobkonsulenten til at håndtere eventuelle særpræg og behov hos den nye medarbejder.

7. Borgeren skal i en vis periode efter jobstart have adgang til den nødvendige støtte. Den første tid på den nye arbejdsplads kræver tryghed og tilvænnning, og det er derfor vigtigt, at man ikke smækker døren for hurtigt i, når borgeren er på vej 'ud af systemet'. Jobkonsulenten, der forud for ansættelsen har opbygget en tillidsfuld relation

til borgeren, er her med til at skabe tryghed og lette overgangen til det nye.

Mangfoldig til gavn for alle

Mennesker med kognitive handicap er stadig en overset eller uudnyttet ressource på arbejdsmarkedet mange steder i landet. Det er rigtig ærgerligt for de berørte borgere, men det er ikke mindst ærgerligt for samfundet som helhed.

De mange arbejdspladser, der samarbejder med Guldborgsund Handicap, giver alle udtryk for en stor tilfredshed. Erfaringen er, at arbejdsgiverne i kraft af det tætte samarbejde med jobkonsulenten bliver klædt på til at have medarbejdere ansat på særlige vilkår. Arbejdsgiverne sætter pris på, at de kan sparre med jobkonsulenten om eventuelle udfordringer samt få hjælp til udfyldelse af ansættelsesblanketter, ansøgning om hjælpemidler m.m..

En butikschef fra Rema 1000 fortæller fx, at den tætte opfølgning i praktikperioderne og relationen, som jobkonsulenten har til borgeren, skaber en større win/win-situation for alle parter.

Som samfund har vi lutter gode grunde til at imødekomme den mangfoldighed, der kendetegner landets arbejdsstyrke. Det kræver ofte nogle forberedelser og en vis fleksibilitet fra arbejdsgivers side, men – med butikschefens ord – er det i sidste ende en win/win for både samfund, arbejdsgiver og borger. ■

Laura Hvalsøe-Dybdahl og Søren Rasmussen er hhv. udviklingskonsulent og virksomhedskonsulent i Guldborgsund Handicap.

ARRANGEMENTER I KREDSENE

STORKØBENHAVN

Tur til Nationalmuseet for seniorer og efterlønnere

Torsdag d. 17. januar kl. 11:00

Vi mødes ved hovedindgangen, Prinsens Palæ, Ny Vestergade 10, Kbh. Vi skal på en spændende guidet rundvisning: Danmarks Historier 1660 – 2000. Efter rundvisningen bliver der mulighed for at gå lidt

rundt på egen hånd. Kl. 13.00 får vi som sædvanlig en dejlig frokost i nationalmuseets restaurant Smør. Pris for medlemmer kr. 235,- og for ikke medlemmer kr. 415,- Tilmelding senest den 7. januar 2019. Man er først tilmeldt, når man har indbetalt på konto: 5332 0000244491. Husk at skrive dato for turen ved tilmelding.

Yderligere oplysninger på tlf. 24891061.

NORDJYLLAND

Få ny socialpædagogisk viden!

December 2018 - marts 2019

Kunne du bruge et bud på, hvordan du bliver ved med at være en god socialpædagog? Overvejer du, hvad fysisk aktivitet kan bruges til i socialpædagogiske tilbud? Vil du gerne finde ud af, hvordan borgerne

reelt bliver ligeværdige aktører i den socialpædagogiske indsats? Trænger du til at blive rusket lidt i opfattelsen af, hvad det egentligt vil sige at arbejde opsøgende? Kunne du blive skarpere på, hvad det særlige er ved den pædagogiske opgave i voksen-handicapområdet? Så tilmeld dig et eller flere af vinterens faglige medlemsmøder i samarbejde med University College Nordjylland - på nordjylland.sl.dk

MINDEORD

Mindeord for Dorte Ohrt

Af Jan Vium, kredsformand

Socialpædagogerne Midtsjælland

Fredag den 2. november sagde kredsen og Dortes mange kolleger og borgere et sidste farvel til hende ved bisættelsen i Skt. Peders kirke i Slagelse. Dorte blev 62 år. Kendetegnende for hende var, at hun havde ønsket, at Sunshine Band spillede i kirken. Og det gjorde de for fulde huse.

Som kollega var Dorte en altomfavnende, positiv, sprudlende og farverig person.

Præsten fortalte om en professionel socialpædagog af hjertet. Hun var dybt fagligt engageret og havde en stor viden om specialpædagogik. Hun elskede at debattere og reflektere over etiske dilemmaer og trække filosofien ind i en god snak. Som udviklingskonsulent i VASAC Slagelse var metodeudvikling,

vidensformidling, erfaringsopsamling og nytænkning begreber, som kendetegnede Dorte, og som arbejdsmiljørepræsentant kæmpede hun bravt for et godt arbejdsmiljø.

Fagligt fyldte totalkommunikation, den neuropædagogiske forståelsesramme samt et grundlæggende holistisk syn meget hos Dorte. Hendes glæde ved at spille harmonika og synge sammen med borgerne var fantastisk, og alle strålede af glæde, når de var sammen med Dorte i det musiske legeland.

Det kom ikke mindst de sværest handicappede til gode, idet Dorte havde troen på, at alle havde potentiale og dermed udviklingsmuligheder. I hendes faglige tilgang viste hun stor respekt for den enkelte, og alle følte sig betydningsfulde i samværet med Dorte. Hun kunne lide at vende tingene på hovedet og dermed finde et nyt

perspektiv at se udfordringer på, hvilket gjorde, at mange faglige metoder og tilgange blev skabt gennem kreativitet, alternative muligheder og nytænkning indenfor udviklingsarbejdet.

Dorte gav de enkelte større mulighed for indflydelse på eget liv, fordi hun fik øje på den enkeltes ønsker, drømme og initiativer. Dorte oprettede bl.a. et brugerråd og kom helt til målet med den svageste gruppe af borgere i \$104. Hun formåede med forskellige visuelle metoder samt respekt og værdighed at sætte fokus på deres rettigheder.

Brugerinddragelse fyldte meget hos Dorte, og hendes store viden kom rigtig til sin ret, da hun var med til at skabe 'Jobbutikken', hvor borgerne kunne vælge, hvad de havde lyst til at beskæftige sig med. Et pædagogisk enestående projekt, hvor alle alternative tilgange var repræsenteret.

Siden 2001 var Dorte i kredsbestyrelsen, og her fortsatte hun sin særlige facon med at vende tingene på hovedet. Hun fik mange nye nuancer ind i debatterne, hun havde altid en mening - og den var altid berigende at høre på. Dorte samlede på guldkorn - og kunne fortælle mange gode oplevelser omkring sit møde med udviklingshæmmede igennem årene. Det er mange mennesker i flere forskellige arbejdsgrupper blevet beriget af.

Med den ordentlighed, der altid har præget Dorte, trak hun sig fra kredsbestyrelsen i 2017 og sagde tak for de mange år sammen. Hun fortalte meget gribende om sin sygdom og den sidste tid, der lå foran hende.

Dorte vil blive savnet af alle, der har haft den glæde at være sammen med hende. ■

SPECIALPÆDAGOGIK I PRAKSIS

Efteruddannelse for pædagoger og lærere

- Nye pædagogiske redskaber
- Grundigt indblik i mentalisering
- Viden om autisme og ADHD
- Relationsarbejde og positionering
- Systemisk tænkning og narrativ pædagogik
- 16 hele dage på et år - holdstart i januar 2019

Skriv RABATKODE "Socialpædagogen" og få 10 % rabat. Normalpris 24.000 kr. Din pris 21.600.

www.kursuscentersputnik.dk

 Kursuscenter Sputnik

"Det appellerede til mig, at det er praksisnært. Jeg ville gerne tage min hverdag med herind og smide den på bordet. Jeg føler mig bedre klædt på og bliver ikke så nemt overvældet."

Mikkel Søndergaard Mikkelsen, pædagog

Et forsikringsfællesskab for dig, der er rummelig, tålmodig, social og samarbejdsvillig
(Læs: Du må næsten være socialpædagog).

Lærerstandens Brandforsikring er et forsikringsfællesskab for udvalgte faggrupper, blandt andre socialpædagoger. Vi er ejet af vores medlemmer med alle de fordele, der følger med.

Vores mål er at sikre dig den lavest mulige pris og den højest mulige erstatning.

Tjener vi for meget på en forsikring, kommer det også dig til gode, enten ved at vi sænker priserne eller forbedrer dine forsikringer.

Derudover belønner vi dig årligt med en rabat på dine forsikringer, når du har været medlem i tre år.

Hvis du kan se meningen, så se, hvordan du bliver medlem.

Gå ind på lb.dk/blivmedlem eller ring til os på 33 48 51 09.

Vores forsikringer er flere gange kåret Bedst i test af Forbrugerrådets magasin Tænk Penge. Senest for vores indboforsikring.

Lærerstandens Brandforsikring
– en del af LB Forsikring A/S,
CVR-nr. 16 50 08 36,
Farvergade 17, 1463 København K

Lærerstandens
Brandforsikring
En del af LB Forsikring

Vi udvikler professionelt og menneskeligt overskud i pædagogisk arbejde

Supervisionshuset har samlet en gruppe erfarne og højt specialiserede supervisorer i København og Fredericia. De er klar til at hjælpe dig, dine kollegaer og din organisation med at skabe kvalitet og trivsel i dit arbejde med menneskelig udvikling og velfærd.

Vi superviserer enkeltpersoner og i grupper - både indenfor og på tværs af fag, og vores supervisorer møder dig i øjenhøjde med professionel indsigt og et godt overblik.

Ring til Jens Bregengård på **88 93 00 01**
eller læs mere på supervisionshuset.dk

PROFESSIONELT
OG MENNESKELIGT
OVERSKUD

SUPER
VISIONS
HUSET

ANNONCE INFO

Annonceinformation vedrørende stillingsannoncer

Indlevering af stillingsannoncer

Stillingsannoncer skal være Socialpædagogen i hænde senest torsdag kl. 12.00 to uger før udgivelsesugen. Der kan forekomme en tidligere deadline, hvis der i produktionsperioden forekommer helligdage. Se produktionsplanen på socialpaedagogen.sl.dk

Annoncer sendes på mail til annoncer@sl.dk

Priser (ekskl. moms)

Stillingsannoncer: 20,00 kr. pr. spalte-mm (2018).

Skal Socialpædagogen opsætte annoncer sker det til en timepris på 300 kr. pr. påbegyndt halve time.

Formalia

For at en annonce skal opfylde formkravene, bør den indeholde følgende punkter:

- Arbejdsgivers navn
- Institutionen/arbejdsstedet
- Stillingsbetegnelse
- Arbejdstid
- Kvalifikationer/uddannelse
- Jobmiljø
- Ansættelsestidspunkt
- Løn- og ansættelsesvilkår
- Yderligere oplysninger
- Ansøgningsfrist

Ifølge aftale parterne imellem må ansøgningsfristen, hvis ikke ganske særlige forhold er til stede, ikke være mindre end 14 dage, jf. tjenestemandregulativet §5, stk. 3.

I henhold til Socialpædagogernes vedtægter §5, stk. 3, har medlemmer af Socialpædagogerne pligt til at respektere de af Socialpædagogerne indgåede aftaler og overenskomster og de beslutninger, Socialpædagogerne træffer i faglige anliggender.

Der må ikke i annoncen anføres en ordlyd, der går ud på at kvalificerede ansøgere haves. En sådan tekst vil blive slettet af annoncen og annoncøren vil skriftligt blive underrettet herom.

Huskeliste ved stillingsskifte

Overgangen til et nyt lønsystem den 1. april 1998 betyder, at man skal være meget opmærksom på, hvad der sker med ens løn ved stillingsskift.

Hvis man ikke er opmærksom, kan man risikere at miste op til fire løntrin ved stillingsskift. For forstandere kan tabet blive endnu større.

Vi har derfor udarbejdet denne lille huskeliste til brug i forbindelse med stillingsskift.

- Undersøg hvad grundlønnen er for den stilling, du overvejer at søge – brug løntabellen.
- Undersøg om du har krav på centralt aftalt kvalifikationsløn i den stilling, du overvejer at søge – gælder kun basisstillinger.
- Undersøg om der lokalt på forhånd er aftalt funktionløn til den stilling du overvejer at søge – spørg i kredsens eller på institutionen.
- Undersøg om der lokalt på forhånd er aftalt kvalifikationsløn til den stilling, du overvejer at søge – spørg i kredsens eller på institutionen.
- Find dokumentation frem for tidligere beskæftigelse, deltagelse i kurser og efteruddannelse – kort sagt saml alt materiale, der kan danne udgangspunkt for kvalifikationsløn.
- Gør dig på forhånd klart, hvilken løn du ønsker i den nye stilling – og meddel det til institutionen i forbindelse med ansættelsessamtalen.
- Sig ikke din nuværende stilling op, før du skriftligt har garanti for en tilfredsstillende løn i den nye stilling.

Generelt skal det anbefales, at man forinden stillingsskift retter henvendelse til kredsens.

Uddannelseskrav

Socialpædagog (assistent), familiekonsulent, hjemmevejleder mv.

Pædagoger med eksamen fra et statsanerkendt seminarium, herunder omsorgsassistenten samt personer, der har gennemgået den socialpædagogiske uddannelse i Grønland, statsautoriserede barneplejersker, diakoner af den socialpædagogiske linie (fra Diakonhøjskolen i Aarhus), Rudolf Steiner uddannelsen (fra Marjattas Seminarium med det 4. teoriår, børnehaveseminarium i Gentofte Kommune, samt pædagogseminariet i Aarhus), andre uddannelser suppleret med diplomuddannelsen fra Danmarks Pædagogisk Universitet.

Værkstedsassistent

Relevant faglig uddannelse eller som til socialpædagog.

Faglærer

Relevant faglig uddannelse eller som til socialpædagog.

Lærer/overlærer

Uddannelse som folkeskolelærer. Der kan dog ansættes personer der har erhvervet særlige kvalifikationer til at undervise i de enkelte fag.

Afdelingsleder, stedfortræder for forstander/institutionsleder, forstander, institutionsleder

Som til socialpædagog, gerne suppleret med diplomuddannelsen fra Danmarks Pædagogisk Universitet.

Forstander ved skolehjem / viceforstander:

Som til socialpædagog, gerne suppleret med diplomuddannelse fra Danmarks Pædagogisk Universitet eller uddannelse som folkeskolelærer.

HER SKAL DU HENVENDE DIG

KREDSE

BORNHOLM

Storegade 38, 3700 Rønne
Tlf. 7248 6650 – fax 7248 6660
bornholm@sl.dk
www.sl.dk/bornholm

Åbningstid: mandag lukket,
tirsdag-fredag 9.00-14.00.

Kredsformand: Bitten Sohn Thomsen.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

LILLEBÆLT

Danmarksgade 16, 5000 Odense C
Tlf. 7248 6400 – fax 7248 6450
lillebaelt@sl.dk
www.sl.dk/lillebaelt

Åbningstid: mandag, tirsdag og onsdag
9.30-15.00 (middagslukket 12.30-13.00).
Torsdag 13.00-16.00. Fredag 9.30-13.00.

Kredsformand: Hanne Ellegaard.
Mobil: 4086 6854. Tlf. privat: 7282 2028.

Jobkonsulent: 7248 6957 / 7248 6955

MIDT- OG VESTJYLLAND

Birk Centerpark 4, 7400 Herning
Tlf. 7248 6200 – fax 7248 6220
midtogvestjylland@sl.dk
www.sl.dk/midtogvestjylland

Telefontid: mandag 9.00-15.00, tirsdag og
onsdag 9.00-13.00 og torsdag 12.00-16.00.
Personligt fremmøde gerne efter aftale

Kredsformand: Peter Sandkvist.
Mobil: 2045 2614.

Jobkonsulent: 7248 6946

MIDTSJÆLLAND

Jættevej 50, 1.tv., 4100 Ringsted
Tlf. 7248 6550 – Fax 7248 6570
midtsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/midtsjaelland

Åbningstid: Mandag til torsdag 9.00-15.00,
lukket 12.00-12.30. Fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Jan Vium.

Jobkonsulent: 7248 6965

NORDJYLLAND

Skansevej 90B, 9400 Nørresundby
Tlf. 7248 6100 – fax 7248 6120
nordjylland@sl.dk
www.sl.dk/nordjylland

Åbningstid: Mandag, tirsdag og torsdag
9.00-15.00 (frokostlukket 12-12.30).
Onsdag og fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Peter S. Kristensen
Tlf. privat: 9883 8700.

Jobkonsulent: 7248 6944

NORDSJÆLLAND

Roskildevej 10B, st., 3400 Hillerød
Tlf. 7248 6600 – fax 7248 6620
nordsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/nordsjaelland

Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag
10.00-14.00, tirsdag 10.00-17.00,
fredag 10-12.

Kredsformand: Karen Holte.
Mobil: 2011 2507

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORKØBENHAVN

Hejrevej 43, 4., 2400 København NV
Tlf. 7248 6700 – fax 7248 6720
storkoebenhavn@sl.dk
www.sl.dk/storkoebenhavn

Åbningstid: Alle hverdage 9.00-12.00
samt torsdag tillige 12.30-15.30.

Kredsformand: Lars Petersen.
Mobil: 2217 9706.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORSTRØM

Kæpgårdsvej 2A, 4840 Nr. Alslev
Tlf. 7248 6500 – fax 7248 6510
storstroem@sl.dk
www.sl.dk/storstrom

Åbningstid: mandag 12.30-15.00, tirsdag
og onsdag 9.00-12.00 og 12.30-15.00,
torsdag 12.30-16.00, fredag 9.00-12.00
og 12.30-14.00.

Kredsformand: Lisbeth Schou.

Jobkonsulent: 7248 6965

SYDJYLLAND

Randersvej 38, 6700 Esbjerg
Tlf. 7248 6250 – fax 7248 6280
sydjylland@sl.dk
www.sl.dk/sydjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-12.00.

Bestil tid til samtale. Medlemmer i Sønder-
jylland kan også aftale møde i Rødekre.

Kredsformand: Finn Harald Rasmussen.
Mobil: 2230 6203.

Jobkonsulent: 7248 6954

ØSTJYLLAND

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6300 – fax 7248 6350
oestjylland@sl.dk
www.sl.dk/oestjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-13.00.

Kredsformand: Gert Landergren Due.

Jobkonsulent: 7248 6945

SOCIALPÆDAGOGERNES
LANDSFORBUND

Post til A-kassen, efterløns-, medlems-
og arbejdsskadeteamet skal sendes til
forbundshuset. Post til kredsen skal
sendes til kredskontorets adresse.

Forbundshuset

Brølæggerstræde 9, 1211 København K
Tlf. 7248 6000 / fax 7248 6001
sl@sl.dk / www.sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Giro: vedr. kontingent: 4 02 39 51

SOCIALPÆDAGOGERNES
A-KASSE

Ved spørgsmål om arbejdsløshed og
dagpenge.

Hvis du ønsker at møde personligt frem
på et af vores A-kasse-kontorer, skal du
blot forinden ringe og aftale det med os.

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Formand Michael Madsen

MEDLEMSTEAM

Ved spørgsmål om medlemskab,
kontingent og efterlønsbidrag.

Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Du er velkommen til at ringe. Men skriv,
hvis du vil meldes ind eller ud eller
overflyttes. Eller hvis du har ændringer i
navn og adresse eller ansættelsessted.
Husk at opgive dit personnummer.

ARBEJDSKADETEAM

Tlf. 7248 6040
arbejdsskade@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Se telefontider for de enkelte
konsulenter på www.sl.dk/arbejdsskade.

EFTERLØNSGRUPPE

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6020 / fax 7248 6021
efterloen@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

JOB- OG KARRIERE-
RÅDGIVNINGEN

Telefon: 7248 6060
Åbningstid: Hver mandag kl 14-17
Gratis telefonisk rådgivning om job og
karriere for forbundets medlemmer.

ØVRIGE ADRESSER

FORRETNINGSUDVALG

Forbundsformand
Benny Andersen
Nørregade 12, 2. th, 9000 Aalborg
Mobil: 4055 0982. Hjem: 9835 0413

1. forbundsnæstformand
Marie Sonne
Borupvej 55, Svennerup, 4683 Rønnede
Mobil: 2210 1728. Hjem: 5671 1032

2. forbundsnæstformand
Verne Pedersen
Hadrupvej 10, 8350 Hundslund
Mobil: 4064 0344

Forbundskasserer
Michael Madsen
Solvangen 38, 6715 Esbjerg N
Mobil: 4093 4833

PRESSEKONTAKT

Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation
Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

SOCIALPÆDAGOGERNES
KLAGENÆVN

Hvis du mener, at der er begået fejl
eller forsømmelser ved behandling af
din sag – enten i kredsen eller i forbun-
det – kan du få din klage behandlet af
klagenævnet. For at din sag kan blive
behandlet, skal du først have udnyttet
det interne klagesystem i Socialpæda-
gogerne.

Læs mere under www.sl.dk/om-os

PÆDAGOGSTUDERENDES
LANDSSAMMENSLUTNING

Rosenvængets Allé 16, 3. sal,
2100 København Ø
Telefon: 3546 5880
www.p-l-s.dk

Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag
10.00-15.00.

PENSIONKASSEN

PKA A/S
Medlemsservice:
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf. 3945 4540 – fax 3945 4546
pka@pka.dk / www.pka.dk

Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20.00,
fredag 9.00-15.00.

SORTERET MAGASINPOST. ID-NR. 41012
Socialpædagogernes Landsforbund, Brolæggerstræde 9, 1211 København K

NR. 16 / 2018 / UGE 49

VENDEPUNKT: Tid. Masser af tid. Og tålmodighed. Det var opskriften, da socialpædagog Jesper Gudomlund for 26 år siden mødte den dengang 17-årige Maria, som var anbragt på børnehjem. Et møde, som Maria selv beskriver som et vendepunkt i hendes liv.

MEDLEMSPROJEKT: 'Jeg fik min ide med på listen. Det er da mega fedt.' Dorthe Platz var et af de i alt 100 medlemmer, som på kongressens temadag tog de allerførste spadestik til medlemsprojektet 'Vi er Socialpædagogerne'.

PRIS: De har netop fået Socialpædagogernes pris, beskæftigelses-, aktivitets- og samværstilbuddet ITC Roskilde. 'Vi kan tydeligt se, at borgerne trives og udvikler sig her', siger en af prisvinderne, Katja Lundberg Topp.